

Em Luôn Ở Trong Tâm Trí Anh

Contents

Em Luôn Ở Trong Tâm Trí Anh	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	7
5. Chương 5	9
6. Chương 6	10
7. Chương 7	13
8. Chương 8	16
9. Chương 9	19
10. Chương 10 - End	22

Em Luôn Ở Trong Tâm Trí Anh

Giới thiệu

”Em viết chuyện với tư cách là người kể , cho nên ngôn ngữ trong chuyện sẽ khác mong các bác lưu ý

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-luon-o-trong-tam-tri-anh>

1. Chương 1

“Rầm” ! Chiếc xe máy tông thẳng vào chiếc xe đạp mini màu trắng rồi đổ kênh

- Đi đứng thế hả ? Giọng 1 đứa con gái the the hét lên xé tan không gian tĩnh lặng của con ngõ nhỏ

- Xin xin lỗi . Tại k nhìn thấy đang rẽ ra . - Thằng con trai bối rối xin lỗi rồi dựng xe dậy toan phóng thẳng .

- Đây , đây người khác xong định chạy à . Con zai gì mà bựa thế - Đứa con gái gắt lên túm áo thằng con trai lại

- Thì đã bảo xin lỗi rồi còn gì - Tên con trai cau có rồi hất mạnh tay đứa con gái ra rồi phóng thẳng . Bỏ mặc con bé đằng sau đang nhìn nó với ánh mắt hình viên đạn . Cũng phải thôi , với nó - việc nói chuyện vs con gái chưa bao giờ là 1 việc dễ dàng cả . Cho nên khi đứng trước 1 đứa con gái nào , nó k biết phải nói gì và điều duy nhất nó làm đc là tìm cách chuồn . Vì vậy cho đến giờ phút này , nó vẫn chưa có người yêu .

Quân qua nhà thằng em họ định rủ nó đi lượn đường cho thay đổi không khí . Nào ngờ khi rẽ vào con ngõ thì đâm thẳng vào Thúy . Cả 2 đứa đều không ngờ rằng , từ cái sự cố ấy đã thay đổi cuộc đời của chúng nó .

- Đen quá ! Vừa vào ngõ nhà mày , tao đã đâm phải 1 đứa con gái , Tùng ạ - Quân cầm lái , quay lại đằng sau than thở với thằng em

- Chết chết , mừng 1 mà đâm phải gái là đen cả tháng anh ạ . Đi rượu mực giải xui dê - Tùng cười nhăn nhở

- Giải cái thằng bá mày , đầu mày chỉ nghĩ đến ăn vs uống . Tao k biết con bé đó có làm sao k , tao cảm cổ đi thẳng mà

- Có chúa mới thấu - Tùng hiểu ý Quân nói con bé đó ở đây là ai . Cả cái xóm nhà Tùng chỉ có mỗi Thúy là con gái mà nhà Thúy lại ngay gần nhà Tùng , thì thoảng nó vẫn chạy sang nhờ Thúy đi chợ hộ nên còn lạ gì . Trong đầu Tùng lúc này đang suy nghĩ 1 điều gì đó mà mặt nó cười trông nham hiểm lắm

9h sáng , tiếng chuông điện thoại reo lên liên tục , Quân quơ quơ tay vớ lấy chiếc điện thoại trong tình trạng ngái ngủ . Quân vốn có thói quen onl muộn , nên dậy sớm với nó là cả 1 cực hình .

- Ai đấy ? Quân thì thào rồi ngáp dài 1 cái .

- Thế vụ hôm qua đâm tui bây giờ tính sao nhĩ ? Chân tui đau k đi được rồi đây này ? Quân giật bản mình , tỉnh hẳn cả ngủ . nó lắp bắp k thốt đc câu nào . Sự việc xảy đến quá bất ngờ :

- Tôi tôi !

- Tôi cái gì , bây giờ tôi hỏi anh tính thế nào đây ?

" Bỏ mợ rồi " - Quân rên rỉ . " Sao nó mò được cả ra số mình thế này "

- Sao , lặn đâu mất rồi . Bất ngờ quá à ?

- O thì hôm qua đã xin lỗi rồi còn gì ! Quân chống chế

- Thế cứ tưởng xin lỗi là xong à . Anh làm chân tui đau như này , mai tui đi học kiểu gì ?

- Thì thì đã bảo xin lỗi rồi mà . Thế tóm lại là cô muốn gì - Quân có vẻ cáu .

- Muốn gì á , muốn anh bồi thường thiệt hại chứ sao .

- Nhưng tôi tôi k có tiền ... Cô muốn làm thế nào thì làm - Quân dở bài cùn

- O hay nhĩ ! Đàn ông con zai gì mà dám làm mà k dám chịu . Đồ quái vật .

- Thì tôi đã bảo cô muốn làm gì thì làm cơ mà .

- Được rồi , anh nhớ mồm anh đấy nhớ . Đúng 2h chiều xuống cái ngõ hôm qua rồi tính tiếp - Nói xong , bên kia cụp máy cái rụp . Bỏ lại Quân với sự thần thờ , có vẻ như nó chưa hiểu chuyện gì vừa xảy ra với nó và chưa bao giờ nó rơi vào hoàn cảnh như này cả . Nó bật dậy , thôi k ngủ nữa , nó bấm số gọi hỏi Tùng .

- Mày có cho số anh cho ai k đấy ?

- Em cho làm gì ? Tùng cười khúc khích .

- Tiên sư ! Sao cái con hôm qua nó biết số tao mà gọi . Kiểu này thì bỏ mợ rồi - Quân vừa nói vừa xuyết xoa đau xót - Có chúa mới thấu - Tùng vừa nói vừa cười tùm tùm .

- Ủ , thế thôi . Chiều tao xuống mày đi vs tao 1 lát .

- Ok con dê - Tùng cúp máy rồi cười khoái trá . Ngọn nguồn câu chuyện là do Tùng bày ra chứ ai , nó cố tình gán ghép cho ông anh từng ấy tuổi đầu mà vẫn chưa biết mùi gái gú là gì và có vẻ như kẻ bị hại kia - Thúy có vẻ hưởng ứng tích cực lắm . Lần đầu gặp Quân , Thúy cực kì có ấn tượng với thằng con trai có khuôn mặt dễ nhìn , mái tóc tạt kiểu cách , cái răng khểnh và cái khuyên tai lấp lánh . Có lẽ vì thế Thúy hưởng ứng cái kế hoạch của Tùng 1 cách vô điều kiện chỉ khổ cho Quân chưa hiểu cái kế hoạch " đen tối " mà 2 kẻ kia đang dành sẵn ỉnh .

2. Chương 2

2h chiều , Quân lủi thủi phóng xe xuống con ngõ định mệnh ấy mà lòng đầy lo lắng . Nó không biết khi gặp Thúy sẽ phải nói sao , giải quyết chuyện này như thế nào cho nhanh gọn và hợp lí . Nhìn khuôn mặt thất thần của Quân lúc này vừa thấy tội mà vừa thấy buồn cười . Rẽ vào con ngõ , Quân đã thấy đằng xa bóng dáng Thúy đang đứng đợi , Quân hơi giật mình giảm ga về số đi từ từ . Từ đầu ngõ đến chỗ Thúy đứng có vài chục mét nhưng với Quân nó ước sao cái quãng đường đó dài hàng chục , hàng trăm ki lô mét thậm chí là vô tận , để nó khỏi phải đối diện với Thúy . Thấy Quân , Thúy giả bộ khập khiễng như kiểu đau đớn lắm , đôi chân giống như bị gãy đến nơi , trông bộ dạng Thúy lúc này chẳng khác gì diễn viên hài mới vào nghề cả . Ấy thế mà bộ dạng ấy của Thúy lại lừa được Quân , khiến nó nhăn nhó đến phát khổ sở . Thúy cất cái tiếng đánh đấm quen thuộc :

- Hẹn 2h sao giờ mới tới .

- Thì mới 2h5 ...chứ mấy !

- Muộn những 5 phút , anh có biết là 5 phút ấy người ta làm được bao nhiêu việc không ? Đàn ông con zai gì mà lè mà lè mề .

- Cô là mẹ tôi đấy à ? - Quân có vẻ hơi cáu .

- Thế anh có thích đèn tiền thuốc men và sữa xe cho tôi k ? - Thúy vênh mặt hả hê .

- Ô không ... Mà cô muốn gì ở tôi ?

- Giờ có 2 sự lựa chọn cho anh . 1 là anh đèn tiền thuốc men với tiền sữa xe cho tôi , 2 là ngay bây giờ anh phải đưa tôi đi uống trà sữa . Anh chọn đi ! - Thúy mỉm cười đầy nham hiểm .

Rõ ràng , 2 sự lựa chọn mà Thúy đưa ra đều chẳng hợp lí gì cả , chung quy là hướng Quân phải chọn cách thứ 2 . Quân thực sự hơi bất ngờ với cách giải quyết mà Thúy đề nghị , nó bắt đầu lơ mơ cảm thấy có gì không ổn nhưng nếu không chọn cách thứ 2 thì nó phải nôn ra 1 khoản cũng kha khá để bồi thường thì cũng quá tội so với 1 thằng vẫn còn đang đi học và ăn bám ông bà bố ở nhà .

- Ủ thì trà sữa . Xong là tôi không nợ nần gì cô nữa đấy nhé ! - Quân nói mà không cần biết Thúy có đồng ý hay không .

Vừa thỏa thuận xong thì Tùng đi ra và có vẻ như nó nghe được hết toàn bộ câu chuyện rồi thì phải :

- A ! Tùng em ! Đi uống trà sữa không , chị khao ?

- Ô , mặt trời mọc đằng tây cơ à , thảo nào chị Thúy lại rủ thằng em đi trà sữa cơ đấy ! - Tùng cười

- O chuyện , chị mới trúng quẻ . Đi không em ?

- Ăn chùa khôg đi thì phí , em ở nhà sao đc - Cả 2 cùng cười khoái trá .

Quân chỉ còn biết thở dài ngao ngán , bỗng nó chợt nhận ra được điều gì đó , nó bèn quay sang hỏi Tùng :

- Thế 2 người quen nhau à ? - Quân nhún mày , nhìn Tùng với ánh mắt dò hỏi .

- À ừ thì chị Thúy gần nhà em , em định đi ra đầu ngõ đợi anh thì gặp 2 người ở đây . - Tùng cố nháy mắt ra hiệu cho Thúy là ” hình như anh ấy biết rồi thì phải . Thúy dường như hiểu , vội giật giật tay áo Quân :

- Thế giờ có đi nữa không đây thì bảo ?

- Thì đi , lằng nhằng quá . Mà cô định đi bằng gì đây ?

- Ô hay nhỉ , chân tôi đau k đi được . Anh không lai tôi thì tôi đi bộ chắc .

- Thế còn thằng Tùng , tôi lai nó rồi .

- Để em về lấy xe -Tùng vừa nói vừa cười đầy ngụ ý . Kế hoạch đang diễn ra đúng như tính toán của nó , và có vẻ như cái tính nhút nhát sợ con gái của Quân càng làm Thúy thích thú hơn . Thúy cũng từng yêu , từng chia tay nhưng những thằng người yêu trước đó của Thúy không ai đặc biệt như Quân cả .

Tùng dắt chiếc xe đạp 2 gióng ra , mắt nháy nháy ra hiệu cho Thúy nhảy lên ngồi đằng sau Quân . Quân chọt giật mình :

- Cô làm gì đấy , sao không lên xe thằng Tùng .

- Ừ thì chân đau mà ngồi xe đạp xóc làm sao đc . Ngồi xe máy êm hơn - dứt lời Thúy quay lại nháy mắt với Tùng 1 cái đắc ý lắm .

- Hết biết . - Quân vặn chìa khóa , đề ga rồi nháp số lên đi . Quân đi chậm chậm , song song với xe Tùng 1 phần là để nói chuyện với Tùng , 1 phần vì nó thấy chân Thúy đang đau . Trái hẳn với thường ngày , nó thích phóng xe bạt mạng hơn là đi chậm rì rì như ốc sên . Bình thường đi với Tùng , nó có muôn vàn chuyện để nói nhưng hôm nay có Thúy ngồi sau lưng nó , mọi câu chuyện cần chém gió đều bay đi đâu mất . Cả quãng đường nó không nói gì , đúng hơn là không biết phải nói ra sao , với nó : có gái thì nói chuyện mất thoải mái hẳn . Tùng hiểu ý , liền tự động bắt chuyện :

- Chị Thúy nghe bảo chị có người yêu rồi hả ?

Thúy hơi giật mình , nhưng hiểu ý :

- Chị xấu như ma ấy ai thèm yêu , giờ mà có ai rước cái là chị theo luôn !

- Giống anh Quân nhỉ , cũng chưa có người yêu .

- Nhìn không đến nỗi nào thế này mà chưa có người yêu . Có vấn đề về sinh lý à . - Thúy và Tùng cười như nắc nẻ trong khi đó Quân xấu hổ đến nỗi không tìm được chỗ nào chui xuống trốn .

- Tại anh ấy không thích yêu thôi , 1 khi đã thích là khối đứta tự sát . - Tùng đỡ hộ ông anh .

- Có mà thà tự sát còn hơn yêu anh mày đấy Tùng à . Thúy cười to hơn còn Quân thì không nói được nên lời , khuôn mặt nó đỏ ửng môi mím chặt .

- Nhưng mà công nhận anh mày mà chưa có người yêu thì cũng lạ , có đến nỗi nào đâu chỉ tội mỗi cái hơi bất lịch sự với phụ nữ .

- Thế tôi không đang đền cô đây là cái gì ? Quân lên tiếng .

- Sao ngay hôm qua không đền đi .

- Tại tại tôi có việc bận ...

- Bận gì ? Bận đi cửa gái à .

Quân im lặng và Thúy cũng im lặng . Nó thở dài và đưa mắt nhìn xa xăm , không biết chuyện này sẽ còn tiếp diễn đến bao giờ nữa .

3. Chương 3

Quân thường có thói quen uống trà sữa 1 mình , nhâm nhi 1 li ca cao , mắt hướng ra ngoài cửa sổ nhìn dòng người tấp nập qua lại , nó thấy tâm hồn mình được vui đi những toan tính trong cuộc sống hằng ngày . Chẳng hiểu sao , hôm nay nó lại đưa Thúy đến quán quen thuộc của mình . Bước chân vào quán , mọi cặp mắt đều đổ dồn vào nó , từ những vị khách tuổi teen đang ngồi tán dóc với bạn bè cho đến những chị phục vụ quán mà hằng ngày vẫn nói đùa nó là ” Chàng trai thích suy tư ” , có lẽ vì hôm nay nó xuất hiện 1 cách đặc biệt hơn so với mọi hôm , hôm nay nó có Thúy đi cùng .

- E hèm ! Người yêu hả ” Chàng trai thích suy tư ” - Một chị phục vụ cười tí mắt .

- Ô đâu có - Quân cười trừ , gãi đầu lộ rõ vẻ bối rối .

- Còn chối , 2 đứa đẹp đôi như thế kia cơ mà .

Câu nói ấy thực sự làm Quân rất khó xử , nó thoáng quay sang nhìn Thúy rồi vội vàng nhìn sang nơi khác đủ để thấy được Thúy đang thẹn thùng đến mức nào . Tâm điểm của cả quán đang đổ dồn về Quân và Thúy .

- Bạn ... bạn em đây . Không đùa đâu !!! Mà tầng 2 còn bàn không chị , em muốn ngồi cạnh cái cửa sổ như mọi hôm .

- Còn đây , lúc nào mà bọn chị chẳng chừa ày cái bàn ấy . Gớm , như kiểu cái chỗ ấy có chất kích thích gì mà mà cứ thích ngồi ấy thế .

- À , em thích thế - Quân cười , nụ cười hiện rõ chiếc răng khểnh . Lần đầu tiên , Thúy thấy Quân cười , nụ cười có sức hút kì lạ với Thúy . Thúy ngẩn người , mãi đến khi Tùng kéo tay áo chỉ lên tầng 2 , Thúy mới mới nhận thức lại mọi việc đang diễn ra hiện tại . Nó đi ngay sau Quân , nhìn chăm chăm vào cái lưng rồi bờ vai của Quân . Khó có thể giải thích được , nhưng thực sự lúc này Thúy rất muốn tựa đầu vào cái lưng ấy , bờ vai ấy . Thúy cần một điểm tựa hơn bao giờ hết .

Quân chọn chỗ ngồi quen thuộc : góc tường cạnh cửa sổ - nơi có thể nhìn ra được con phố đông đúc người qua lại . Tùng định ngồi cạnh Quân nhưng Thúy vội kéo áo Tùng lại và chiếm lấy cái vị trí đó , Tùng hiểu và cười trừ . Nó sẵn sàng nhường lại cái ghế tình yêu ấy vì tương lai của ông anh kính mến .

- Thế mấy đứa dùng gì ? Chị phục vụ đi kèm đàm hỏi nhưng mắt không khỏi dời nhìn Quân và Thúy .

- Cho em 1 li ca cao như mọi hôm nhé .

- Cho em giống như thế đi chị , em muốn xem ca cao có cái gì mà ” ai ” cũng thích uống - Thúy vẫn không ngừng đá xoáy Quân

- Còn em thì cho em 1 li sinh tố bơ nhé - Tùng gọi .

Chị phục vụ vừa đi khỏi , Quân vẫn không ngừng nhắc Thúy :

- Xong vụ này , là tôi chẳng nợ nần cô gì nữa đâu đấy .

- Còn tùy vào thái độ của anh như nào đã chứ , biết điều thì tôi tha không thì

Quân phụng phịu , 2 tay chấp lại vái lấy vái để :

- Con lạy mẹ , mẹ buông tha cho con . Mẹ cháo hành con như thế chưa đủ à .

- Mẹ có làm gì con đâu mà cháo với chả hành - Thúy cười .

- Nhưng

Chị phục vụ bê nước ra , cắt ngang câu nói của Quân . Tùng thấy mọi việc đang theo đà thuận lợi , nó giả vờ nghe điện thoại rồi tìm cách đánh bài chuẩn , bỏ Thúy ở lại với Quân .

- Mà tôi hỏi thật , sao anh lại thích ngồi uống ca cao 1 mình . - Thúy chăm chú đợi câu trả lời từ Quân

- Thì tôi cũng đã bảo : Tôi thích thế còn gì .

- Ai chẳng biết . Ít nhiều cũng phải có lí do .
- Thì ngồi 1 mình nhìn ra ngoài kia , tôi có thể cảm nhận được cuộc sống đang diễn ra nhộn nhịp và sôi động như nào còn hơn là suốt ngày ru rú ở nhà chơi game .
- Trông anh như thế mà tâm hồn rộng mở gồm nhỉ .
- Trông tôi làm sao ?
- Không giống người hay tự kỉ cho lắm . Thúy cười tươi .

Từ cái lúc xảy ra đâm xe đến giờ , chưa bao giờ Quân nhìn kĩ khuôn mặt Thúy đúng hơn là Quân chưa bao giờ nhìn thẳng vào khuôn mặt bất kì 1 người con gái nào , luôn là thế . Cái thói nhát gái thành mãn tính của nó báo hại nó 16 tuổi đầu vẫn chưa có 1 mảnh tình vắt vai . Nó bắt đầu để ý Thúy kĩ hơn nhưng cũng chỉ ở mức độ lén lút : Phải nói là Thúy khá dễ thương , với mái tóc dài được làm xoăn , nếu phải so sánh với những đứa khác thì Thúy không xinh bằng nhưng trong mắt nó , ít nhất là lúc này : Thúy rất đẹp . Nó bắt đầu cười tủm tỉm nhiều hơn , không khó chịu khi phải nói chuyện với Thúy như trước . Có vẻ như , Quân đã thay đổi cách suy nghĩ về Thúy .

Đưa Thúy về , Quân vẫn không quên nhắc lại lời đề nghị mà nó từng thỏa hiệp :

- Tôi hết trách nhiệm rồi đấy nhé , giờ là tôi chẳng nợ nần gì cô nữa đâu đấy .
- Ai bảo anh . Bữa trà sữa hôm nay chỉ là đèn đỏ thuốc men mà thôi , thế còn cái xe của tôi đang hỏng thì anh định chuồn à .
- O.... ! Thế giờ tôi còn phải làm gì thì cô mới vừa lòng đây - Quân nhăn nhó .
- Đơn giản thôi ấy mà , xe tôi hỏng thì bây giờ anh phải có trách nhiệm lai tôi đi học . Ngày 2 ca : Sáng và chiều .
- Cái gì . Quân trở mắt . Lai ... lai đi học nữa á ?
- Chứ còn gì ? Xe hỏng thì tôi đi bộ đi học à .
- Sao zời lại dày dạn con thế này , cô có biết là tôi không quen dậy sớm không .
- Kệ anh chứ , tập dậy sớm đi . Bằng không thì vác xe của tôi mà đi sửa .
- Sao cô toàn gây khó dễ cho tôi thế nhỉ , mà cô học trường nào ?
- Lê Hồng Phong .
- Cái gì ? Xa thế , lại còn qua cầu nữa chứ .
- Thế tóm lại là anh có làm không hay để tôi vác xe ra cho anh đi sửa đây .
- Thì thì
- Không thì thiếc gì hết , bắt đầu từ 6h sáng mai anh phải có mặt tại đầu hẻm này đây . Không đến thì đừng có trách .

Nói rồi , Thúy che miệng cười rồi đi thẳng bỏ lại Quân vẫn đang ngẩn ngơ đằng sau . 6h sáng phải có mặt , đồng nghĩa là 5h rưỡi nó phải dậy , với 1 thằng chuyên cày game ban đêm thì 4-5 giờ mới đi ngủ là chuyện bình thường . Nhưng giờ phải dậy từ 5h thì trả khác gì đánh đổ cả . Quân quyết định đêm đó không ngồi chơi game như mọi hôm nữa , nó đi ngủ sớm đặt chuông báo thức . Chỉ vì 1 đứa con gái , Quân đã thay đổi chóng mặt đến nỗi ông bà già nó còn không tin nổi vào mắt mình .

- Sao hôm nay mà đi ngủ sớm thế hả con ?
- Chán chơi thì con ngủ thôi !
- Mai thảo nào cũng có bão to à xem .

Nó nhoeo cười , rồi đeo phone vào nghe nhạc cho dễ ngủ .

5h rưỡi sáng hôm sau , tiếng chuông báo thức reo lên inh ỏi . Nó quơ tay tắt vội đi toan định ngủ tiếp , nhưng sức nhớ ra 1 việc vô cùng quan trọng nên nó bật dậy . Ngáp dài 1 cái , lấy tay dụi dụi mắt cho tỉnh ngủ , nó lật đật bò dậy xuống nhà vệ sinh làm thủ tục hàng ngày . 5h kém 20 , máy nó báo có tin nhắn , vừa mặc quần áo nó cầm vội chiếc điện thoại lên xem tin nhắn của ai . Là của Thúy : Đờ con rùa , dậy chưa , qua đi . Tôi mà bị muộn học thì đừng trách . Nó rep lại :” Thưa mẹ trẻ , con chuẩn bị đi rồi đây ” . Thúy nhắn lại : ” con ngoan ” kèm theo cái icon cười lăn lộn =))

4. Chương 4

6h kém 5 , Quân đã có mặt ở con hẻm nhà Thúy thì đã thấy Thúy đứng đợi nó từ bao giờ rồi . Thường thì Thúy là chúa lễ mễ nhưng khi có Quân , Thúy lại xuất hiện sớm hơn thường lệ . Đúng là tình yêu có khác , làm thay đổi tất cả mọi thứ .

- Sao ra sớm thế , chưa 6h mà - lần này Quân chủ động bắt chuyện .
- Tôi đâu có như anh , hẹn 2h mà 2h5 mới tới .
- Gớm , xét nét kĩ thế . 5p mà cũng cần nhần .
- Chính vì thế anh mới không có người yêu là đúng rồi .
- Thế như nào thì mới có người yêu được ?
- Ít ra không hoành hợe nhiều như anh . - Thúy vênh mặt nguyệt Quân 1 cái .
- Cái đồ
- Đồ gì ? Thúy 2 tay chống nách hỏi .
- Đồ bà già khó tính . Quân cười như nắc nẻ

Thúy nhéo mạnh Quân 1 cái vào sườn làm nó giãy nảy lên . Nó cười nhăn nhó :

- Giờ tôi cũng hiểu vì sao mà cô không có người yêu rồi .
- Vì sao ?
- Vì chả có thằng nào chịu nổi cái nhéo của cô cả - Quân vừa cười vừa né những cú đấm bồm bộp vào lưng nó của Thúy .

Nó đưa Thúy đi ăn sáng rồi mới lai Thúy đến trường , nhìn chúng nó đi bên nhau chả ai không nghĩ chúng nó là 1 đôi cả . Và cứ thế , Quân ngoan ngoãn chấp hành cái mệnh lệnh mà Thúy đưa ra : đón Thúy ngày 2 lần sáng và tối . Thậm chí nó còn ghi nhớ lịch đưa đón Thúy hơn cả cái thời gian biểu của mình .

Ngày hôm ấy , Quân ốm và sốt mà theo lịch phải đón Thúy đi học thêm buổi tối . Nó gượng dậy định nhắn tin báo Thúy đi nhờ ai về đi nhưng không hiểu sao nó không an tâm để Thúy về 1 mình , nó lồm cồm bò dậy thay bộ quần áo rồi dắt xe đi . Tiếng hắt xì , tiếng xụi xị khiến bố mẹ nó phát bực :

- Mà đang ốm mà đi đâu thế ? Bố nó ngoái lại hỏi .
- Con đi ra đây 1 lát , tý con về ăn cơm sau - Nói rồi nó phi thẳng . Không hiểu sao càng lúc nó càng thấy nóng ruột , lúc này nó thấy lo cho Thúy hơn là bận tâm lúc này nó đang ốm .

Trường Thúy nằm ở 1 con đường nhỏ vắng vẻ , xung quanh là những dãy nhà biệt thự đang xây dở ngổn ngang vật liệu .Trường đã tan hết , đi từ xa nó thấy bóng dáng Thúy đang đứng đợi nó , hình như bên cạnh còn 2 thằng con trai khác vây quanh . Thấy vậy , Quân rồ ga hết cỡ , tiếng động cơ gầm rú xé tan không gian vắng lặng của con phố nhỏ , rồi bất chợt nó ghi số , đạp phanh chân , dừng xe trước mặt Thúy và 2 thằng kia . Thúy nhìn thấy nó như kẻ chết đuối với được phao cứu sinh , nó vội vàng nhảy lên xe rồi giật

giật tay áo Quân thì thầm : " Thôi đi nhanh đi , mau lên " . Quân quay lại nhìn bọn kia rồi toan định đi thì 1 trong 2 thằng lên tiếng :

- Em ơi , anh đẹp trai thế này không yêu lại đi yêu thằng đi ju ghê thế kia à . - Chúng nó cười khoái chí .

Quân thực sự cảm thấy nóng mặt , nó định nhảy xuống xe thì Thúy kéo áo nó lại và hét : " Thôi đi đi , mặc kệ mấy thằng mất dạy ấy "

- Chửi ai thế em , trông xinh thế kia mà bố láo nhử ? 1 thằng lên tiếng . Vừa dứt lời , nó ăn ngay cái đập từ Quân và lặn ra ngã dúi dúi , Quân nhảy ra khỏi xe , túm lấy cổ áo thằng kia tặng nó 1 cú đấm trời giáng . Thằng còn lại thấy bạn bị đánh , nó vội vàng lôi cổ áo Quân kéo ngược ra sau khiến Quân mất đà và ngã . Được thể , chúng nó lao vào đấm đá túi bụi mặc kệ Thúy lúc này đang khóc lóc , van nài . Quân dơ chân đập bừa trúng bụng 1 thằng khiến nó ngã nhào ra phía sau , Quân vùng dậy bỏ chạy đến hàng nước đầu phố . Nó lao vào quán rồi với vội 2 cái vỏ chai định lao vào ăn thua đủ với 2 thằng kia thì mấy ông xe ôm giữ nó lại khiến nó không kịp đáp cái chai về phía chúng nó . 1 bác xe ôm mặt mũi bặm trợn , tay lăm lăm cái điều cày chỉ tay vào 2 thằng kia quát lớn :

- Chúng mày có thích lên phường ngủ qua đêm không ? Biết điều thì xéo .

2 thằng kia có vẻ ngập ngừng , trước khi bỏ đi chúng nó vẫn kịp quay lại đe dọa vài câu :

- Lần sau đừng có bén mảng tới Hạ Lý , con ạ !!

- Tao còn gặp chúng mày nhiều - Vừa nói Quân vừa thở dốc , trên khuôn mặt nó bây giờ bê bết máu . Từ mũi , từ miệng chảy ròng ròng rơi xuống đổ thấm chiếc áo sơ mi của nó . Mấy bác xe ôm chếp miệng , bảo :

- Bọn choai choai khu này , mới nứt mắt ra đã chuyên đi gây sự rồi . Lần sau thì tránh chúng nó ra kéo mang vạ vào thân cháu ạ .

Nó nhặt 2 cái chai trả lại bà hàng nước , vừa xin lỗi vừa cảm ơn rồi rít rồi nó quay lại chỗ Thúy , nó vẫn gắng hỏi :

- Có sao không ?

- Anh xem anh đi đã kia kìa - Con bé khóc thút thít . Chưa bao giờ , có 1 thằng con trai nào lại sẵn sàng đứng ra che chở cho nó cả , và cũng chưa bao giờ có thằng nào vì nó mà ăn đòn thê thảm như Quân . Gạt nhẹ dòng nước mắt đang lăn dài trên khuôn mặt Thúy , nó vẫn nở nụ cười để lộ chiếc răng khểnh :

- Không sao đâu mà !

- Như thế kia mà còn không sao à ! Thúy quệt quệt vội vàng dòng nước mắt , rồi chạy sang hiệu thuốc bên kia đường mua bông băng , oxi già . Chấm bông vào lọ oxi già rồi Thúy lau sạch những vết máu trên khuôn mặt Quân , thì thoảng nó giẫy nảy lên xuýt xoa khi Thúy lau xung quanh vết thương của nó , những lúc như thế nó cầm chặt tay Thúy đẩy mạnh ra như kiểu ý đừng lau nữa . Thúy dừng lại , nhìn Quân khiến nó bối rối vội buông tay ra và lí nhí xin lỗi . Thực ra lúc ấy , Thúy chỉ mong Quân đừng buông tay ra để Thúy có thể cảm nhận được sự bình yên khi có Quân bên cạnh chở che cho nó . Tiếc là cái cảm giác ấy vội vã trôi qua nhanh quá . Dán chiếc băng lên vết thương cho Quân , Thúy ngáp ngừng khẽ nói :

- Tại sao anh lại đứng ra bênh vực em ?

- Thằng con trai nào ở hoàn cảnh này cũng đều hành động như thế cả thôi .

- Bất chấp cả ăn đòn đến mức này ?

Quân im lặng , cả quãng đường về nó không nói 1 câu nào . Nó hiểu những điều vừa xảy ra và nó hành động là đều có mục đích . Nó không chấp nhận bất kì 1 ai làm tổn thương Thúy cả , đơn giản vì nó đã yêu Thúy mất rồi .

5. Chương 5

Sau trận đòn ngày hôm ấy , Quân và Thúy càng ngày càng thân thiết hơn . Những lúc đi bên cạnh Thúy , nó chỉ muốn thổ lộ hết tất cả suy nghĩ trong lòng mình , ấy thế nhưng cái bản tính nhát gái không đúng lúc ấy lại khiến nó chưa thể nói ra những lời từ đáy lòng mình được .

Những ngày đông cuối năm , cái rét cắt da cắt thịt từ đợt không khí lạnh tràn về . Nằm trong chăn ấm , Quân khó có thể nhắc người dậy được nhưng nghĩ đến Thúy , nó bật dậy như lò xo . Cũng đã gần nửa năm quen Thúy , nó thay đổi hoàn toàn . Không còn những đêm miệt mài cày game , không còn cái thói ngủ đến 5 - 6h chiều mới dậy của nó , tự nhiên Quân biết để ý thời gian hơn , chịu khó đến đúng hẹn hơn . Có thể nói , Thúy như có ma lực mãnh liệt khiến nó phải từ bỏ tất cả các thói hư tật xấu . Đến đón Thúy , câu đầu tiên khi thấy nàng của nó bao giờ cũng là :

- Chào người đẹp .

- Không dám (như thường lệ Thúy cũng đáp trả lại bằng câu này) . Mà hôm nay đẹp thật hả ? - Thúy vuốt mái tóc xoăn lộn , mắt hấp háy nhìn Quân như chờ đợi lời khen từ nó .

- Gớm , khen xã giao thế thôi , đừng có tưởng bỏ nhé .

Dứt lời , nó ăn ngay cái nhéo đau điếng vào má . Lấy tay xoa xoa chỗ đau nó càu nhàu :

- Trời đã lạnh rồi còn nhéo rõ đau , ai mà chịu được .

- Thế à , xin lỗi nhé - Thúy xoa xoa chỗ nhéo ấy và cười .

- Không chơi xin lỗi suông bao giờ cả .

Thúy hiểu ngụ ý câu nói này của Quân , ngập ngừng đôi chút Thúy tiến nhẹ nhàng đến gần nó , khẽ đặt 1 nụ hôn vào chính chỗ bị nhéo ấy , rồi thẹn thùng quay đi .

- Đấy , đền rồi nhé - Thúy bên lên

Lúc này , Quân đứng đơ người ra như vừa có dòng điện chạy xẹt qua nó vậy . 1 cảm giác khó tả , lâng lâng mà tràn ngập niềm hạnh phúc . Nụ hôn của Thúy dành cho nó như có sức mạnh làm tan cái giá lạnh của mùa đông vậy . Chỉ đến khi , Thúy gọi nó , nó mới bừng tỉnh :

- Nay thế anh không định đi à ? Còn đứng làm gì nữa .

Quân gãi đầu , cười trừ . Lần đầu tiên nó được 1 người con gái hôn , khoảnh khắc đó có lẽ cả đời nó sẽ không quên được . Nó vui lắm , cả quãng đường chỉ lẩm bẩm hát 1 câu : " Vì trái tim anh yêu em nhiều lắm , hạnh phúc bên em không thể nào quên " khiến Thúy cũng phì cười :

- Hát thì hát to lên cho đỡ mất công hát , anh định hát cho ruồi nghe đấy à ?

- Thế mà em vẫn nghe thấy còn gì , chứng tỏ 1 điều là em cũng không hơn con ruồi là mấy - Quân cười như nắc nẻ mặc kệ Thúy đang đâm bùm bụp vào lưng nó .

Trời đổ mưa , cơn mưa phùn mùa đông làm cho cái rét như cắt da cắt thịt . Nó vừa đi ra khỏi nhà thì trời mưa , quay lại lấy áo mưa thì muộn , nó sợ Thúy đứng chờ 1 mình thì không an tâm . Trời tối , trường vắng nó không muốn vụ việc lần trước lặp lại với cả 2 , nó phóng vội xuyên qua màn mưa phùn giá rét bất chấp cả người nó đang ướt nhẹp , toàn thân run lên vì lạnh . Đến nơi , thấy nó Thúy xót xa kêu lên :

- Sao anh coi thường sức khỏe thế ? Nhỡ ốm thì ai lai em đi học .

- Có tí như này thì nhằm nhò gì , anh khỏe như voi í . Yên tâm đi - người Quân vẫn không ngừng run lên vì lạnh , 2 hàm răng nó va đập vào nhau liên hồi . Nó cố nghiêng răng , hít thật mạnh 1 hơi dài rồi thở ra cố lấy hết sức bình tĩnh để tỏ ra cho Thúy thấy rằng nó vẫn chịu đựng được . Nhưng những điều đó đâu có qua được mắt Thúy , nó lườm Quân 1 cái rồi thở dài , nó lẩm bẩm : " Đến chết vẫn còn sĩ diện " . Nhưng rồi , nó nghĩ chung quy lại cũng là do mình , nếu như ngày xưa nó với Tùng không bày ra trò này thì bây giờ Quân cũng không phải lâm vào hoàn cảnh như thế .

- Tại sao anh không mặc áo mưa rồi hăng đi .

- Anh đi nửa đường rồi thì mới sực nhớ ra là quên ở nhà , quay về thì sợ em đứng đợi lâu nên anh đi thẳng chứ ai đâu muốn đâu . Cái lần trước anh vẫn còn nhớ lắm , anh không để nó lặp lại lần thứ 2 đâu .

Đôi mắt Thúy ướt nhoèn đi , Quân lúc nào cũng đối xử tốt với nó , cũng luôn bên vực bảo vệ nó vậy mà nó chưa làm được điều gì cho Quân cả .

- Anh còn lạnh không ?

- Anh ... anh không.... không sao mà - Dường như lạnh quá , Quân nói không thành tiếng mạch lạc như trước được nữa .

Thúy nhẹ nhàng vòng tay qua eo Quân , dựa vào lưng Quân ôm Quân thật chặt . 1 cái ôm giữa trời rét cùng cực của miền Bắc bộ , cái lạnh tan biến đi đâu hết , lúc này Quân chỉ thấy hơi ấm tình yêu từ Thúy đang lan tỏa khắp trái tim nó mà thôi . Còn với Thúy lúc này , nó chờ đợi từ Quân 1 câu nói , 1 câu nói thôi - với nó là quá đủ . Thúy sẽ đồng ý , 1 ngàn lần đồng ý , đã từ lâu Thúy tự nhủ rằng : Chỉ có Quân mới có thể đem lại hạnh phúc ỉnh . Thế nhưng đáp lại sự chờ đợi đó là 1 khoảng im lặng , Quân cũng chẳng biết phải nói sao trong lúc này , nó biết Thúy cũng yêu nó nhưng có cái gì đó luôn ngăn cản không cho nó thổ lộ hết tất cả , nó tự trách tự rằn vặt mình đã quá nhút nhát , quá yếu đuối không dám nói lời yêu 1 người con gái mà nó thích . Nó hận bản thân mình ghê gớm , nó ước phải chi mình dũng cảm hơn 1 chút thì có lẽ mọi chuyện đã khác nhưng sự thật lúc nào cũng thật cay đắng .

Đến đầu hẻm quen thuộc , nó dừng lại để Thúy xuống xe , 2 đứa nó nhìn nhau nhưng không biết phải nói gì , cũng không biết phải làm gì . 1 người chờ đợi , 1 người rằn vặt bản thân mình không thể nói ra . Quân ngập ngừng đôi chút rồi nó chào tạm biệt Thúy định phóng đi , thì Thúy giữ nó lại . Lúc này với Thúy , sẽ không thể đợi chờ được nữa , tự Thúy sẽ nắm bắt lấy hạnh phúc của mình . Nó thì thầm với Quân :

- Anh còn định lãng tránh em đến bao giờ ?

Quân vẫn im lặng , nó đưa mắt nhìn xa xăm . Có lẽ trên đời này hiếm có 1 người như nó , bản tính nhút nhát đến nỗi sợ ngay cả khi hạnh phúc gần kề với nó mà nó cũng không thể với tới được . 10 phút trôi qua , nó vẫn im lặng như thế khiến Thúy không còn bình tĩnh được nữa , nó kéo tay Quân , yêu cầu :

- Anh dừng xe , rồi đứng ra đây ?

Quân lật đật dựng chân chống rút chìa khóa xe , nó đứng đối diện với Thúy nhưng đôi mắt không đủ tự tin nhìn thẳng vào khuôn mặt Thúy lúc này : Thúy đang khóc . Bây giờ , nó chỉ muốn né tránh tất cả ; nó sợ , sợ phải nhìn thấy con gái khóc . Bất chợt , Thúy tiến sát lại gần rồi vòng tay ôm lấy nó thật chặt , cảm tưởng bây giờ không có 1 ai ngăn cản Thúy được nữa , rồi cũng thật bất ngờ Quân cũng vòng tay lại ôm siết lấy Thúy .Lúc này 2 đứa nó vỡ òa trong niềm hạnh phúc , sau bao nhiêu năm tháng chờ đợi , bao nhiêu khó khăn , cuối cùng chúng nó cũng đến được với nhau .

6. Chương 6

Tối hôm ấy về nhà , Quân đã nhận được ngay tin nhắn của Thúy :

- Anh về chưa ? Nhớ thay quần áo kéo cảm lạnh đấy nhé .

Quân cười tủm tỉm , đến giờ nó đã hiểu cảm giác đc quan tâm , đc yêu thương là như thế nào . Xung quanh nó lúc này , cuộc sống chỉ toàn 1 màu hồng .

- Anh vừa về xong và thay quần áo rồi , em yên tâm chưa - Nó rep lại sms của Thúy

- Đây , nghe lời thế có phải là ngoan không ! Thôi em đi ăn cơm đây , lát em lại nhắn tin cho . Thúy trả lời kèm theo cái icon

Kể từ lúc ấy trở đi , 2 đứa nó dính lấy nhau như hình với bóng . 1 ngày không chat , không sms cho Thúy là Quân bứt rứt không chịu được . Trong lòng nó , Thúy luôn chiếm 1 vị trí nhất định có khi còn quan trọng

hơn cả bạn bè , gia đình . Còn Thúy thì tự hào lắm vì có 1 người bạn trai hết mực yêu thương mình , quan tâm và lo lắng cho nó từng chút một , khiến lũ bạn nó phát ghen tị . 1 tuần có 7 ngày , 1 ngày có 24 giờ thì tới 70% thời gian chúng nó dành cho nhau : Không mua sắm trên Big C thì đi xem fim trên Mega , không đi chơi game trên Parkson thì cắm chốt ở Lotte . Hạnh phúc cứ tưởng chừng thuộc về riêng chúng nó vậy

Nhưng rồi đến 1 ngày , Quân không thấy Thúy đi học , nó cũng không thấy Thúy onl yahoo hay sms cho nó nữa . Gọi điện thì không ai nghe máy , nó đứng ngồi không yên , lúc nào cũng thấp thỏm lo âu . Không hiểu Thúy làm gì , ra sao , có gặp chuyện gì hay không mà không thấy liên lạc với nó . 1 ngày rồi 2 ngày trôi qua , lòng Quân nóng như lửa đốt nó bỏ ăn bỏ ngủ , trên tay chỉ lăm lăm cầm chiếc điện thoại đợi chờ 1 cuộc gọi hay 1 tin nhắn từ Thúy . Cho đến ngày thứ 3 , điện thoại nó đổ chuông , nó vội vàng cầm lấy chiếc điện thoại xem xem có phải là từ Thúy không , là Tùng :

- Anh Quân , chị Thúy bỏ nhà đi rồi .

- Cái cái gì ? Nó không còn tin vào tai mình nữa . ” Tại tại sao lại bỏ nhà đi ? ” Nó hỏi dồn dập

- Em cũng không rõ , chỉ thấy tối hôm nọ bố chị ấy tát chị ấy đau lắm rồi còn đắp quần áo ra khỏi nhà nữa . Bố chị ấy còn bảo , k nhận chị ấy là con nữa .

Lúc này , đầu óc nó trống rỗng quay cuồng , nó không cần biết lí do vì sao Thúy lại hành động như thế mà bây giờ nó chỉ lo cho Thúy , thân con gái mà lại 1 mình nữa , nó đứng ngồi không yên :

- Thế mà biết Thúy đi đâu không ?

- Em không chắc nhưng có lẽ là đi Hà Nội rồi , chị ấy nhờ em lai ra bến Tam Bạc .

- Thế sao giờ này mà mới nói - Quân gào lên

- Tại ... tại chị ấy không cho em nói , chị ấy bảo không muốn anh phải bận tâm lo lắng cho chị ấy làm gì nữa .

Nghe điện đây , nó tắt điện thoại mặc quần áo rồi vội vàng dắt xe đi , nó quyết định lên Hà Nội tìm bằng được và đưa Thúy về .

4h chiều , băng băng 1 mình trên quốc lộ 5 nó phóng như điên lao lên cắt qua đầu mấy chiếc xe công khiến mấy gã tài xế cũng phải giật thót vì độ liều của nó . Chỉ dừng lại 1 chút để đổ xăng ở Sao đỏ , Hải Dương nó tiếp tục đi , 5h30 nó đã đến Gia Lâm . Từ Hải Phòng đi Hà Nội mà chỉ mất 1 tiếng rưỡi đi xe máy (ngang ngửa đi bus Vip Hải Âu bây giờ) đủ để hiểu nó đi nhanh đến cỡ nào .

” Nhưng phải bắt đầu tìm Thúy ở đâu ? Hà Nội rộng lớn như thế này biết ở đâu mà tìm bây giờ ... ” , những câu hỏi ấy cứ dồn dập trong đầu nó , nó bèn rút điện thoại ra và gọi cho Tùng :

- Lúc đi Thúy có nói là đến nhà ai ở Hà Nội ày không ?

- Không ... chỉ thấy chị ấy nói sẽ lên phụ bán quần áo cho người quen .

- Cả Hà Nội có bao nhiêu shop quần áo thì tìm sao hết .

- Hình như ở gần chợ đêm thì phải ?

- Ủ được rồi .

Nó vừa đi , vừa hỏi đường và biết được chợ đêm nằm ở quận Hoàn Kiếm bắt đầu từ phố Hàng Đào đến chợ Đồng Xuân . Cứ thế nguyên buổi tối hôm ấy , nó lang thang qua các tuyến phố đã được khoanh vùng , hỏi từng shop quần áo 1 nhưng vẫn không thấy Thúy . Buồn bã và chán nản vô cùng nhưng nó vẫn quyết không từ bỏ , chừng nào chưa tìm được Thúy nó sẽ không bao giờ quay về Hải Phòng . 1h đêm , phố phường Hà Nội vắng tanh chỉ còn những người lao công , những gánh hàng rong vẫn còn làm việc còn nó vẫn miệt mài đi tìm Thúy , chân tay run lên vì đói , mắt mờ đi vì bụi đường , nó đi lảo đảo tưởng chừng sắp ngã đến nơi . Xăng sắp cạn mà tiền mang theo cũng không còn nhiều , nó lo lắng không biết trụ được ở giữa Thủ đô bao lâu nữa , dừng xe trước 1 quán hàng rong , nó mua tạm 1 ổ bánh mì ăn lót dạ . Gặm từng miếng bánh mà lòng nó thấy đắng ngắt nghẹn ngào không nuốt nổi , chưa bao giờ nó cảm thấy vô vọng như lúc này . Ăn xong , nó quyết định về nhà người thân ở Đông Anh nghỉ ngơi , sáng sớm mai sẽ quay lại tìm tiếp .

4 rưỡi sáng , nó dậy chuẩn bị xong xuôi rồi lại tiếp tục vào thành phố tìm Thúy . Con đường quốc lộ 3 từ tờ mờ sáng đã nhộn nhịp dòng người chở hàng hóa vào thành phố , những chiếc xe bus nối đuôi nhau đón trả khách ở 1 điểm dừng , sôi động đúng theo kiểu của 1 thành phố lớn . Hôm nay , nó sẽ mở rộng vùng tìm kiếm hơn , ngoài khu chợ đêm ra nó sẽ tìm thêm ở những con phố quanh hồ Hoàn Kiếm . Thật trớ trêu , càng tìm kiếm thì càng không có dấu vết hay tin tức gì từ Thúy , tất cả vẫn chỉ là con số không tròn trĩnh . Nhưng đúng là ông trời không bao giờ phụ người có tình có nghĩa cả , run rủi thế nào đúng lúc đang tuyệt vọng thì nó rẽ vào phố Hàng Gai , đi qua 1 shop nhỏ nó vô tình nhìn lướt qua và thấy bóng dáng ai đó rất đỗi quen thuộc . Nó thoáng giật mình như nhận ra 1 cái gì đó , vội vã dừng xe và bước vào shop , nó thấy Thúy đang cúi húi lấy chiếc áo mà bà khách đang đứng chỉ chỗ yêu cầu , Nó đứng chôn chân , như không tin vào mắt mình nữa , đôi môi mấp máy không nói được thành lời phải 1 lúc sau mới định thần lại được nó nhẹ nhàng tiến đến gần và khẽ gọi : ” Thúy ” .

Thúy giật mình quay lại và vô cùng bất ngờ khi nhìn thấy Quân đến nỗi nó đánh ra chiếc áo đang cầm trên tay . Quân thở dài nhìn Thúy bằng ánh mắt đầy mệt mỏi , bất chợt nó kéo tay Thúy lôi đi thật mạnh :

- Em đi với anh ra đây nhanh lên .

Thúy chỉ kịp ngoái lại gọi với vào bên trong :

- Trang , mày ra bán hàng hộ tao .

Con bạn Thúy và bà khách vẫn ngơ ngác không hiểu chuyện gì đang xảy ra . Quân yêu cầu Thúy lên xe rồi nó phóng thẳng đến bãi đất trống triền đê sông Hồng . Nó dựng xe , lẳng lẽ đi ra ngồi sát mép nước , ánh mắt nó xa xăm dõi theo từng dòng chảy đỏ quạch phù sa của con sông . Thúy đứng phía sau lưng Quân , nó hiểu lúc này Quân đang nghĩ gì , bất chợt Quân lên tiếng

- Em đang làm cái gì vậy ?

Thúy im lặng không nói gì , nó chọn cái cách này để né tránh tất cả từ Quân .

- Anh không biết vì sao em bỏ đi và anh cũng không quan tâm đến cái lí do vì sao đó . Anh chỉ thắc mắc 1 điều là em bỏ đi như thế có biết rằng anh lo lắng cho em nhiều như thế nào không ?

Rồi Quân tiếp tục :

- Anh cũng không hiểu nổi nữa , em đi cũng không thèm nói với anh 1 lời . Chẳng lẽ anh không còn quan trọng với em nữa sao ?

Thúy vẫn im lặng , nó chợt thấy Quân khóc , nước mắt lăn dài trên khuôn mặt hốc hác đầy mệt mỏi của Quân . Lần đầu tiên Thúy thấy nước mắt của 1 thằng con trai , nước mắt của 1 kẻ hết lòng vì người mà nó yêu thương nhưng cuối cùng chỉ nhận lại được sự im lặng đáng sợ . Quân gục đầu xuống , vội vàng quệt quệt dòng nước mắt , nó đứng dậy nhìn Thúy :

- Thôi , nếu em không còn gì để nói nữa thì anh về . 2 ngày qua anh cố gắng tìm em giờ em cứ coi như chưa từng gặp lại anh và hãy coi như giữa 2 chúng ta chưa xảy ra chuyện gì . Chúc em tìm được người quan trọng với em hơn anh .

Quân thở dài rồi bước đi , lướt ngang qua Thúy . Vượt cả trăm cây số chỉ để tìm Thúy , chịu nhiều đắng cay cũng chỉ vì Thúy vậy mà giờ đây Quân chấp nhận quay về với nỗi đau xé lòng .Dường như nhận ra mình sắp mất 1 điều gì đó rất quan trọng , Thúy chạy theo rồi vòng tay ôm chặt lấy Quân từ phía sau cho dù Quân cố gỡ những ngón tay đang đan chặt vào nhau ấy ,

- Em xin lỗi ! Em đã quá ích kỉ là em sai .

Quân không nói gì , nó thả lỏng người , không còn cố gắng gỡ đôi bàn tay Thúy đang ôm chặt nó ra nữa . Nó lắng nghe tất cả những gì Thúy nói :

- Anh có nghĩ em là 1 đứa ăn cắp không ?

Quân quay lại và nhìn thẳng vào ánh mắt thẫm buồn của Thúy :

- Không ! - Nó trả lời

- Em xin lỗi , ít ra em phải chia sẻ tất cả cho anh nhưng em đã không làm thế . Vì ... vì em rất sợ anh không tin em .

- Trong khi anh tin tưởng tuyệt đối em ?

- Là em sai mà thực sự em không xứng đáng với sự tin tưởng ấy .

- Vậy đã xảy ra chuyện gì ?

- Bố em bị mất gần 10 triệu , người đầu tiên bố nghĩ đến là em . Thực sự em không làm việc đó , đúng hơn là em không có gan làm . Nhưng rồi bố không tin em , bố không cho em được giải thích 1 lời , ông ấy đuổi em đi và từ em . Em chỉ sợ lúc đó , anh cũng không tin em nốt thì thực sự em chẳng thiết sống làm gì nữa khi không còn 1 ai tin tưởng mình , vì thế em đã chọn cách ra đi mà không nói với anh . - Thúy khóc , giọng nghẹn ngào

Quân nhìn Thúy thật lâu , nó thấy thương Thúy lắm , cổ họng nó nghẹn ứ không nói được thành lời . Đáng nhẽ ra lúc này nó nên lắng nghe hơn là trách móc Thúy , nó kéo Thúy lại ôm chặt Thúy vào lòng :

- Nhưng em có biết là bỏ nhà đi là ngốc lắm không ?

- Em cũng không còn sự lựa chọn nào khác , lúc ấy em chỉ muốn bỏ đi thật xa khỏi cái ngôi nhà ấy .

- Bỏ cả anh ư ?

Thúy không nói gì , nó khẽ dựa đầu vào ngực Quân , nép chặt trong vòng tay Quân , nó cảm nhận được sự bình yên mọi lo âu dường như tan biến hết .

- Thôi về với anh ! Quân khẽ thì thầm .

- Nhưng em không thể về cái nơi không còn ai tin em được nữa .

- Có , còn anh tin em và anh cũng tin chắc chắn rồi bố em cũng hiểu ra em không phải là con người xấu xa đến như vậy . Đừng bao giờ dễ dàng từ bỏ tất cả sớm thế , em có biết là nếu anh dễ từ bỏ như em thì chắc chắn hôm nay anh không tìm thấy được em rồi .

Không đợi Thúy trả lời , nó kéo Thúy lên xe quay trở lại cửa hàng Thúy đang làm để lấy đồ đạc . Chiều hôm ấy , 2 đứa nó về Hải Phòng , ngồi đằng sau ôm Quân nó thực sự cảm thấy tự hào và mãn nguyện lắm , Quân đã cho nó thấy rằng ” Còn niềm tin thì mọi hi vọng chưa hẳn bị dập tắt , có niềm tin thì mọi khó khăn đều có thể vượt qua ” .

7. Chương 7

Năm ấy , Quân bước chân vào ngưỡng cửa Cao đẳng , Đại học . Với cái đam mê về tin học , về những phần mềm ứng dụng nên chả có gì khó hiểu khi nó đăng kí học chuyên ngành Công nghệ thông tin . Ngày đầu tiên đi nhập học ra mắt trường khoa , với cái mác là cháu của giám đốc sở giáo dục đào tạo , ông thầy chủ nhiệm nhanh chóng chỉ đích danh nó làm lớp trưởng . Nó thở dài còn cả lớp thì nhìn nó với ánh mắt dò xét .

Lớp Quân khá đông , 54 mạng nhưng chỉ 3 đứa con gái mà lại thuộc dạng khá xinh cho nên chả có gì lạ khi 51 thằng còn lại lúc nào cũng xun xoe , đưa đón mấy em ấy cả . Những lúc thấy bọn trong lớp như thế , nó chỉ lắc đầu cười ngao ngán và cảm thấy mình may mắn vì đã có Thúy ở bên cạnh . Kể từ sau vụ đi Hà Nội ấy , tình cảm của 2 đứa nó càng ngày càng bền chặt hơn , chúng nó tin tưởng nhau hơn và sẵn sàng chia sẻ mỗi khi gặp khó khăn trong cuộc sống hàng ngày , cũng vì thế mà ít khi thấy chúng nó xảy ra cãi vã bất hòa lắm và Quân rất lấy làm tự hào vì điều này .

Ngày 20/11 cận kề , lớp nó phải đại diện cho cả khoa tổ chức 1 tiết mục cho đêm hội ngày Nhà Giáo được tổ chức khá long trọng , nghe đâu có cả mấy ông ở trên sở trên bộ về nữa , hình như có cả bác nó . Thế là mọi việc lại đổ dồn lên đầu Quân , từ khâu tổ chức , lựa chọn tiết mục cho đến dàn dựng tiết mục ra sao cũng 1 mình tay nó lo . Khúc mắc ở chỗ , lớp có 51 thằng con trai thì toàn thằng chả có năng khiếu gì đặc biệt cả , Quân nói đùa với chúng nó :

- Thế này mà Việt Nam mà có tổ chức cuộc thi Got talent thì các bố có mà đỡ giải sắt vụn hết . (gần 2 năm sau , Việt Nam có tổ chức cuộc thi này thật .=")

Cả lớp cười đùa , bỗng chốc ở phía dưới vang lên " sáng kiến " của 1 ai đó :

- Sao lớp trưởng không tự tham gia đi , rồi kêu 3 em hot girl của lớp múa phụ họa cho .

Chúng nó cười như nắc nẻ và có vẻ như hưởng ứng nhiệt liệt lắm . Quân cũng không còn cách nào khác , cả khoa đang trông chờ vào lớp nó , nó định dần dựng tiết mục nhảy break vì có thời gian Quân từng tham gia vào 1 nhóm nhảy khá có tiếng ở Hải Phòng và đã từng đi biểu diễn ở 1 số nơi , nhưng ngày nhà giáo ai lại nhảy break bao giờ , và nhảy break thì phải có nhóm mới thu hút người xem đc . Suy nghĩ một lúc lâu , nó quyết định sẽ tổ chức 1 tiết hát và có dần dựng phụ họa , cụ thể ở đây nó sẽ hát bài " Kỉ niệm trường xưa " và sẽ có 5 đứa lớp nó sẽ đóng vai học sinh (3 trai 2 gái) , nội dung chính là : 1 chàng trai về thăm lại trường cũ gặp lại bạn bè xưa và mối tình đầu . Bàn đến đây với cả lớp thì bên dưới mọi ánh mắt dồn thẳng về phía 3 cô nàng hot girl , 3 đứa lúng túng đứa nó đùn đẩy cho đứa kia , rồi bất chợt Trang - có lẽ là đứa xinh nhất so với 2 đứa còn lại , đứng lên đảm nhận vai này . Cả lên cười ồ lên vỗ tay tán thưởng , nó bên lên ngồi xuống 2 má ửng hồng lên có lẽ vì xấu hổ , lũ con trai hùa theo :

- Chết cha mày Quân nhé ! Được em xinh tươi nhất lớp đóng vai người yêu thế kia cơ mà , thôi để tao đi hát thay ày , tao sẵn sàng hi sinh vì nghiệp lớn cho - Quân cũng bối rối , xấu hổ không kém , nó cười trừ :

- Giọng mày như bò rừng ấy , mày bước lên sân khấu thôi là khán giả vứt dép lại chạy hết .

- Nhưng tao k đành để em Trang rơi vào tay mày . Bên dưới chúng nó cười lăn lộn , đập bàn đập ghế ầm ỉ khiến mấy ông quản sinh phải chạy lên xem vì tưởng lớp nó đánh nhau .

Thống nhất nội dung tiết mục là như vậy , lớp nó lao vào tập luyện chuẩn bị cho Đêm hội . Mọi thứ đã khá hoàn chỉnh : beat đã được thu âm bẻ phối chuẩn , đạo cụ và diễn viên đã ổn định duy nhất chỉ còn nó với Trang là không sao tập được cái đoạn kết thúc bài hát . Đoạn đó yêu cầu , Quân phải cầm tay Trang nhưng không hiểu sao cứ đến chỗ đó 2 đứa lại lăn ra cười . Quân thì thấy không được tự nhiên cho lắm , ngoài Thúy ra nó chưa cầm tay ai cả , cảm giác cầm tay Trang cứ ngượng ngùng vụng về thế nào ấy . Còn Trang , cảm giác cầm tay Quân khiến nó thích thú lắm ; ngay từ khi nhập học Trang đã có cảm tình với chàng lớp trưởng mặt lúc nào cũng lạnh te ấy . Cũng giống Thúy , Trang bị hấp hồn bởi cái nụ cười để lộ chiếc răng khểnh của Quân . Chỉ có điều là Trang chưa biết Quân đã có Thúy .

Cuối cùng thì cái đêm hội Nhà giáo cũng đến , run rần sao mà tiết mục lớp nó được xếp biểu diễn ngay từ đầu vì theo đánh giá có lẽ tiết mục lớp nó là ấn tượng mạnh nhất nên được xếp đầu để tạo sự thu hút khán giả .

Sau màn giới thiệu của MC , tiếng nhạc dạo vang lên bên dưới khán giả đã vỗ tay reo hò ầm ỉ (đa số là từ mấy thằng con zai lớp nó) , Quân cất tiếng hát vừa từ từ xuất hiện sau khi cánh gà được kéo lên :

" Tuổi thơ trôi như giấc mơ , kỉ niệm trường xưa có ai đâu ngờ , 1 thời học sinh dẫu yêu , nào ai qua đi không gì luyến lưu , từng trang lưu bút viết nên bao điều , gửi lại lòng tôi nhớ nhung sớm chiều , dù cách xa tình sẽ không phai nhòa"

Nhóm phụ họa bước ra trong trang phục áo trắng quần âu đậm chất học sinh , riêng Trang thì thướt tha trong tà áo dài trông nổi bật và vô cùng duyên dáng

" Ngày từng ngày vội vàng trôi qua , ghi dấu bao nhiêu kỷ niệm , lời dịu dàng hiền hoà thiết tha tâm huyết cô thầy khuyên dạy , thăm tâm nguyện một đời khắc ghi hai tiếng cô thầy thân thương , mai chia tay muôn phương cách xa bạn ơi chớ quên " . Quân hát đến đây rồi nhẹ nhàng tiến lại gần Trang và cầm lấy đôi bàn tay Trang , bên dưới được thể hò hét , huýt sáo hưởng ứng theo . Nhưng ngay sau đó , Trang bất ngờ vòng tay ôm chầm lấy Quân làm Quân bất ngờ và ngạc nhiên hết sức , suýt nữa nó hát sai lời may là kịp điều chỉnh lại . Tiết mục thành công ngoài mong đợi , tiếng reo hò , tiếng vỗ tay rào rào tán thưởng ầm ầm diễn hết sức lãng mạn còn Quân - nó vẫn chưa kịp hiểu những gì mà Trang vừa hành động .

Vào sau cánh gà , lũ bạn nó đã đổ xô vây chặt hỏi nó dồn dập :

- Ai ày ôm Trang , mày có biết em Trang là của tao không ?

- Sao lúc tập duyệt không thấy đoạn này , mà với cái Trang im bài kĩ thế .

- Thằng khốn nạn , trả em Trang cho tao , mà có biết đêm nào tao cũng mơ ước được cầm tay em í không , ấy thế mà lại hót tay trên của tao , lại còn ôm nhau nữa chứ . Chúng mà xê ra , tao đi tử tử đây , đừng cản tao

.....

Quân bật cười :

- Thằng dở người , mà đi chết cũng chả ai cản mà đâu . Với lại tao với Trang đâu có ý gì , tao tao có

- Không có gì mà ôm nhau ngọt sớt thế kia à . - Bọn bạn lăm le hoành hợ không kịp để Quân giải thích rằng mình có người yêu rồi .

Còn Trang sau khi vào sau cánh gà thì Hằng và Phương (2 đứa con gái còn lại trong lớp) sán lại gần thủ thủ hỏi han :

- Mà nhé , chưa gì đã ôm zai được rồi . Thế cảm giác thế nào ?

- Ừ thì thấy như có dòng điện 220 volt lướt qua ấy , tê tê cả người . Cả lũ cười phá lên cười thích thú , Trang nghiêm túc lại và nói :

- Kể ra thì tao cũng thích Quân thật , vừa này là tao cố tình ôm Quân đấy chứ .

- Thế thì mà tán đi , nhanh lên không tao cướp đấy - Hằng hích vào người Trang rồi cười

- Mà điên à ! Mà thấy cộc đi tìm trâu bao giờ chưa

- Thấy đây , tao nói thật đấy , mà không nhanh chân lên là mấy em lớp kế toán với mấy em quản trị doanh nghiệp hót đấy .

- Ừ , tao biết rồi . Trang trầm ngâm , chợt nghĩ : ” Kể ra không nhanh chân thì cũng mất Quân thật ” . Và cứ thế , lúc nào trông Trang cũng suy tư như đang nghĩ ngợi 1 điều gì đó , nó quyết tâm phải chiếm trọn trái tim Quân cho bằng được .

Buổi học những hôm sau đó , Trang chủ động xin đổi chỗ để ngồi cạnh Quân hơn , nó cũng thường xuyên nhờ Quân giảng bài nhiều hơn : hôm thì tớ chưa hiểu công thức tính giá tiền trong Excel , hôm thì tớ không hiểu lắm về Duy vật biện chứng của môn chính trị , rồi thì tớ vẫn lẩn tẩn ở tư tưởng Hồ Chí Minh , vv... Đủ mọi cách để tiếp cận Quân nhưng Quân vẫn vô tư vì chỉ xem Trang như 1 người bạn vì lúc này đối với nó Thủy là tất cả , nó cho rằng không có ai trên đời này có thể thay thế được Thủy , đơn giản vậy thôi .

Riêng còn Trang , thấy Quân không có biểu hiện gì , nó vẫn quyết tâm không từ bỏ . Từ trước đến giờ , Trang quen được người khác sẵn đón hơn chỉ trừ trường hợp nó thực sự thích ai đó thì nó mới quyết tâm chinh phục cho bằng được .

Trang là con 1 trong 1 gia đình khá giả , nếu không muốn nói là rất giàu . Bố là giám đốc của 1 công ty kinh doanh bất động sản , mẹ là bác sĩ ở bệnh viện Việt Tiệp , từ nhỏ Trang đã được bố mẹ khá cưng chiều , vật chất với Trang chưa bao giờ thấy thiếu cả , nếu có chỉ là sự thiếu thốn tình cảm . Bố mẹ mãi làm ăn suốt ngày , Trang thường xuyên phải ở nhà 1 mình vì vậy nó cần hơn bao giờ hết tình cảm của 1 mái ấm gia đình , tình cảm từ của 1 người bạn trai thực sự biết quan tâm đến nó . Trang từng yêu nhiều nhưng hầu hết những thằng con trai đến với Trang cũng chỉ vì Trang có nhà mặt phố , bố lại làm to , đi xe đẹp , tiền tiêu không hết . Nó từng hận bọn con trai , hận ghê gớm , nó cho rằng bọn con trai chỉ yêu bằng mắt chứ chả có ai thật lòng cả . Nhưng rồi nó cũng phải thay đổi cái cách suy nghĩ ấy cho đến khi gặp Quân .

Hôm sau Trang để xe ở nhà , bắt taxi đi học . Lý do là xe hỏng nó nhờ Quân lai về và đương nhiên là Quân vô tư vui vẻ nhận lời mà không mấy suy nghĩ . Đến nơi , Trang mời nó vào uống nước , Quân từ chối khéo nhưng nhìn cái bản mặt bí xị chỉ trực đến nơi của Trang lại làm nó phải lay động :

- Ít nhiều Quân cũng phải để Trang cảm ơn chứ !

- Bạn bè với nhau cả mà , ơn với huệ gì .

- Thì cứ vào uống cốc nước đã . - Nói rồi Trang kéo tay Quân lôi xoành xoạch đi vào trong mà không cần đợi nó trả lời .

Nhà Trang khá rộng rãi , nội thất trang trí 100% là gỗ nhập ngoại đắt tiền , nhìn thoáng qua là đủ biết gia cảnh nhà Trang như thế nào rồi .

- Quân uống rượu nhé ? - Trang hỏi nó

- Ồ ... thôi ! Mình không biết bia rượu , thuốc lá gì cả . Mấy cái đấy mù tịt - Nó gãi đầu cười trừ

- Eo ! Con trai gì mà hiền thế , chả bù cho bọn thanh niên bây giờ chỉ cầm đầu vào đập đá với hút cỏ . Quân như thế bảo sao mấy em kể toán lại không mê tít .

- Trang cứ nói quá thôi ... thiếu gì người hơn Quân

- Nhưng chỉ có Quân là đặc biệt thôi ! Mà Quân uống gì nhỉ ?

- Thôi cho Quân cốc nước lọc cũng được .

Quân lặng lẽ đưa mắt nhìn xung quanh căn nhà của Trang 1 cách chăm chú , đến khi Trang cầm cốc nước ra và ngồi bên cạnh nó lúc nào cũng không hay biết . Trang nhìn Quân , nó ước chỉ cần Quân chấp nhận nó thôi thì nó sẵn sàng làm mọi việc vì Quân cả kể phải lao vào biển lửa , lấy hết sức can đảm , Trang kéo mạnh tay Quân lại và khế đặt lên môi Quân 1 nụ hôn nồng cháy . Quân hết sức ngạc nhiên và bất ngờ , nó cố đẩy mạnh Trang ra :

- Cậu ... cậu ... đang làm cái gì thế ?

- Trang ... Trang yêu Quân ! Làm người yêu của Trang nhé !

- Xin lỗi ! Quân sẵn sàng làm bạn với Trang , chứ làm người yêu thì không thể được

- Tại sao ! Trang không xứng với Quân à ?

- Tại Quân đã có người yêu rồi - Nói đến đây , nó lạnh lùng đứng dậy dắt xe ra về bỏ lại Trang với 2 dòng nước mắt .

Chưa bao giờ có ai dám từ chối Trang 1 cách thẳng thừng như thế , lòng kiêu hãnh của Trang bị tổn thương 1 cách tột độ . " Không , không thể để mất Quân dễ dàng thế được " - Nó gào lên , trong đầu nó lúc này chỉ tìm cách làm thế nào để chiếm trọn trái tim Quân mà thôi .

8. Chương 8

Những buổi hôm sau đó , Quân chủ động lảng tránh Trang , nó không biết làm gì hơn ngoài sử dụng cái phương án quen thuộc của mình . Nó xin thầy chủ nhiệm đổi chỗ , tan học nó thường nán lại lâu nhất chờ mọi người về hết nó mới về . Trang thấy vậy liền bức lắm , nó quyết định tung ra chiêu bài độc của mình để nhanh chóng hạ gục Quân .

Sáng hôm sau đi học , Quân ngạc nhiên khi thấy Trang bỗng khóc nức nở , mặt gục xuống bàn , cả lớp xúm lại hỏi han nhưng con bé càng khóc to hơn . Quân không muốn mình cái móc là vô tình nhưng lúc này nó chỉ biết im lặng và bỏ đi mà thôi , cầm headphone vào tai nó bật volume to hết cỡ để đỡ phải nghe những âm thanh ồn ào kia .

Giờ ra chơi , đột nhiên Hằng kéo tay nó lôi ra hành lang vắng vẻ :

- Ông làm gì mà cái Trang nó ra nông nổi này ?

- Ồ ... tôi có làm gì đâu - Nó ngạc nhiên khi thấy Hằng lại hỏi như thế , chẳng nhẽ Trang kể cho cả lớp vụ hôm nọ nó từ chối Trang à

- Ông không làm gì nhưng ông gián tiếp làm nó càng thêm đau khổ thêm đấy ông có biết không ?

- Ô... ơ ..

- Nó bị bệnh ... nặng lắm . 1 phần cũng là do ông đấy .

-Ặc , sao lại là do tôi . Mà Trang bị bệnh gì ? - Quân tò mò , gặng hỏi .

- Nó bị bệnh thiếu máu trầm trọng , bác sĩ bảo huyết sắc tố trong người nó không đủ sản xuất và cung cấp máu cho cơ thể , kết quả khám bệnh đây , tôi với cái Phương vô tình thấy được nó giấu trong ngăn bàn , ông xem đi .

Quân cầm tờ kết quả mà tay chân run rẩy , nó không tin vào mắt mình nữa . Mới có vài hôm trước nó vẫn thấy Trang còn bình thường khỏe mạnh lắm cơ mà . Đúng là cuộc sống , không ai đoán trước được chữ ngờ .

- Ông cũng nên có trách nhiệm với nó đi , dù sao trong chuyện này ông cũng có 1 phần là do ông đấy .

- Nhưng ... tôi có người yêu rồi .

- Tôi không biết . Nó mà có làm sao thì ông ân hận cả đời đấy . - Nói rồi Hằng bỏ đi bỏ lại Quân thần thờ với tờ giấy trên tay .

Thực ra , đối với Trang khi có mẹ làm bác sĩ ở 1 bệnh viện lớn nhất nhì thành phố này thì việc xin 1 tờ kết quả với đủ các chữ kí không có gì khó cả . Và chính Trang cũng là người cố tình để Hằng và Phương thấy tờ kết quả ấy . Trang cao tay thật , đánh lừa tất cả lũ bạn bè nó lẫn cả Quân , chỉ khổ cho Quân đã quá cả tin .

Đêm hôm ấy , Quân không ngủ được , hình ảnh của Trang và hình ảnh của tờ giấy kết quả khám bệnh cứ hiện hữu lên trong đầu nó khiến nó day dứt mãi , nó không biết làm sao trong hoàn cảnh này vừa tốt cho Trang mà không làm tổn thương đến Thúy . Đầu óc nó chỉ muốn vỡ tung ra , nó tìm đến thuốc lá nhằm giải tỏa bớt những áp lực đang đè nặng lên vai .

Sáng hôm sau , nó chủ động tìm Trang nói chuyện :

- Sao Trang bị bệnh mà không nói cho ai biết .

- Trang không muốn mọi người phải lo lắng .

- Trang không định nói cho bố mẹ mình biết sao .

- Không !

- Tại sao , ít nhiều bố mẹ Trang còn biết phải làm gì để giúp Trang chứ . Lát Quân đưa Trang về nhà và nói chuyện này với bố mẹ Trang nhé .

- Thôi khỏi cần .. Nếu Quân gọi Trang ra đây cũng chỉ vì việc này thì Trang vào lớp đây .

Quân định tỏ ra lo lắng cho Trang nhưng xem ra có vẻ không hiệu quả lắm . Suốt 5 tiết học , Quân cứ dẫn đo mãi : nó không muốn gây thêm tổn thương cho Trang nữa và muốn bù đắp 1 phần gì đó cho Trang nhưng rồi nó lại nghĩ đến Thúy - người con gái đầu tiên và cũng là duy nhất mà nó từng yêu , nhìn Thúy đau khổ nó không đành lòng . Phải làm sao đây ? - nó tự hỏi chính bản thân mình , nó như lạc vào giữa chốn mê cung không lối thoát vậy . Sau 1 hồi dẫn đo cuối cùng nó đã tìm được cách giải quyết ổn thỏa , sau này có dịp nó sẽ kể cho Thúy nghe tất cả và hi vọng Thúy hiểu những việc nó làm . Cuối buổi học , Trang đang lúi húi lấy xe thì Quân chạy đến và nói :

- Chiều rảnh không , đi xem phim trên Mega với Quân .

Biết cá đã cắn câu nhưng Trang vẫn tỏ ra không cần :

- Thôi ... khỏi cần đâu ... chiều Trang bận rồi .

- Thì ít ra cũng phải cho Quân quan tâm đến Trang 1 chút chứ .

- Thôi , Trang sợ người yêu Quân biết được lắm .

- Rồi người yêu Quân cũng hiểu cho Quân thôi vả lại Quân không làm điều gì mờ ám nên cũng chẳng việc gì phải lo sợ cả .

- Là Quân nói đấy nhé , không có lúc lại bảo

- Ừm được rồi . Vậy 2h chiều Quân qua đón nhé .

Kế hoạch của Trang xem ra đã có dấu hiệu tích cực , với những người sống nặng về tình cảm như Quân thì việc mắc bẫy dễ dàng thì cũng chẳng có gì khó hiểu , Trang đã tính toán khá kĩ điều này .

2h chiều , Quân qua đón Trang . Lúc này Trang bước ra , vỗ nhẹ vào vai nó , rồi xoay người 1 vòng :

- Thấy Trang đẹp không ?

- Ờ ... ờ đẹp .

Giờ Quân mới để ý Trang hôm nay rất xinh . Trang mặc 1 chiếc váy màu trắng , tay đeo chiếc túi LV đắt tiền , mái tóc đang làm xoăn lộn màu nâu hạt dẻ với đôi môi được tô đỏ thắm , nhìn Trang lúc này chẳng khác gì những ngôi sao nổi tiếng cả . Trên suốt đoạn đường đi , Trang thường vòng tay ôm Quân cho dù Quân tỏ ra khá khó chịu và cố gỡ bỏ cánh tay Trang ra nhưng cũng chỉ được 1 lúc thì đầu lại vào đây . Nó thở dài , không giám to tiếng vì sợ sẽ làm tổn thương đến Trang nhưng chính vì cái sự nhu nhược đó đang dần giết chết Quân .

Sinh nhật Quân , nó tổ chức 1 party nho nhỏ ở Discovery Bar và mời lũ bạn thân thiết của nó , tất nhiên là có cả Thúy . Chúng nó đang đập phá , hát hò vui vẻ thì đột nhiên Trang xuất hiện khiến Quân hết sức ngỡ ngàng , nó đứng như trời chồng , khuôn mặt tỏ rõ sự bối rối .

- Happy birthday Quân nhé ! - Dứt lời Trang lao đến ôm chặt và hôn chùn chụt lên má nó . Quân đẩy mạnh Trang ra tức giận :

- Trang ... Trang làm cái gì thế ?

- Thì chúc mừng sinh nhật Quân chứ làm gì . À Trang có quà tặng Quân này - Nói rồi Trang móc từ trong túi xách ra 1 chiếc hộp nhỏ được bọc lại khá kĩ lưỡng . - Cái đồng hồ Rolex 8558D này đắt lắm ấy , Trang phải nhờ người đánh hàng từ Sài Gòn ra mới có , ở Hải Phòng không có chiếc thứ 2 đâu .

Lũ bạn nó ” ồ ” lên , tiếng xì xầm bàn tán mỗi lúc 1 to hơn . 1 thằng bạn nó chột bảo :

- Thằng Quân ghê vãi chúng mày ạ , có em Thúy xinh như kia rồi mà vẫn tán được con ghê giàu vật vờ .

Chúng nó cười phá lên khiến Quân bối rối thật sự , nó luống cuống vội nhìn Thúy . Đôi mắt Thúy lúc này đã nhòe đi , nước mắt đã chảy rơi , những gì Thúy vừa chứng kiến như 1 nhát dao đâm trúng tim vậy , Thúy mở cửa phòng rồi bỏ chạy trong khi Quân vẫn đang thần thờ chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra từ khi Trang có mặt , thấy vậy 1 thằng bạn nó đứng dậy gào to lên :

- Còn không mau đuổi theo con Thúy đi , thằng ngu này .

Quân lật bật như vừa tỉnh cơn mê , nó chạy theo rồi nắm tay Thúy lại :

- Em ... em cho anh giải thích đã

- Chẳng phải mọi việc đã rõ như ban ngày rồi sao .

- Không phải như em nghĩ đâu , hãy nghe anh nói đã .

Thúy hất mạnh tay Quân ra , ra dấu vẫy chiếc taxi đang đỗ bên đường .

- Xin em đấy , nghe anh giải thích đã được không ?

- Hết rồi . - Thúy lạnh lùng nhìn nó rồi đóng sập cửa xe lại .

Quân khụy xuống , trời đất xung quanh sụp đổ , mọi thứ như đang quay cuồng , nó đau đớn dõi theo chiếc xe đang khuất dần khuất dần trong dòng người tấp nập qua lại . Trang nhẹ nhàng tiến đến đứng sau lưng rồi đặt tay lên vai nó , Quân đứng dậy hất mạnh tay Trang ra :

- Trang về đi .

- Trang xin lỗi , Trang không biết đây là người yêu Quân .

- Kế Quân , Trang về đi .

- Để Trang đưa Quân về .

- Đã bảo không sao mà - Quân gắt lên rồi bỏ đi , Trang cười khẩy về mặt đầy tự mãn .

Nó quay lại bar thì thấy bọn bạn đã về hết , tiền phòng cũng đã được thanh toán , nhân viên đang dọn dẹp tàn tích đập phá vừa nãy của chúng nó .

- Chị không phải dọn nữa , em thuê tiếp cái phòng này , chị mang giúp em chục chai ken lên đây .

Nó tu hết chai này đến chai khác , lần đầu tiên nó động đến bia mà lại còn uống nhiều như này . Ngồi thần thờ trong căn phòng trống với tiếng nhạc âm ỉ , nó bật khóc , khóc rất nhiều , mọi việc xảy ra quá nhanh chỉ thoáng chốc nó đã mất hết tất cả .

1 rưỡi đêm nó khật khưỡng xuống thanh toán rồi dắt xe lao vút đi trong màn đêm thanh vắng . Đến 1 ngã tư nó cố vượt đèn đỏ mà không để ý thấy có cảnh sát cơ động . Tiếng tuýt còi vang lên , nó chợt phát hiện ra có 2 chiếc bồ câu trắng đang đuổi theo mình . Sẵn có hơi men , nó rú ga bỏ chạy về hướng cầu vượt . 1 tên cơ động giơ súng lên bắn chỉ thiên cảnh cáo yêu cầu nó dừng xe lại , thoáng giật mình nó vạy ga hết cỡ cho xe lao như tên bắn . Chạy đến đường cao tốc Nguyễn Bình Khiêm , nó bất ngờ bị trúng đạn cao su từ phía sau . Đau rát , nó loạng choạng tay lái rồi đâm thẳng vào giải phân cách khiến đầu xe nát tan tành , người nó văng ra xa gần chục mét , khuôn mặt bị kéo lê xuống mặt đường đến nổi tóa máu , vai nó bị tróc hẳn 1 mảnh thịt , bàn tay phải bị trật khớp vẹo hẳn sang 1 bên do nó chống tay xuống đất . Nó chỉ kịp ú ớ vài câu rồi ngất lịm đi

9. Chương 9

Quân được đưa vào viện cấp cứu trong tình trạng hôn mê sâu , sau cú ngã vừa rồi nó bị mất khá nhiều máu . Phía bên Công An lập biên bản tạm thu giữ chiếc xe của nó và thông báo về gia đình . Bố mẹ nó vội vã chạy đến nhưng bác sĩ không cho vào , mẹ nó khóc lóc lên khóc xuống vì xót thằng con còn bố nó thờ dài , đôi mắt đau đáu hướng về phía phòng cấp cứu như chờ đợi tin tức . Họ hàng nội ngoại nó biết chuyện , nửa đêm cũng lật đật kéo nhau vào xem thằng cháu nó ra sao . 1 không khí u ám bao trùm lên toàn bộ gia đình nó : tiếng khóc lóc , tiếng thờ dài , tiếng than vãn rộn lên từ phía cuối hành lang của bệnh viện . Phải hơn 1 tiếng sau , cánh cửa phòng cấp cứu mới từ từ hé mở , cả nhà nó xúm lại vị bác sĩ :

- Thưa bác sĩ , cháu nhà tôi có làm sao không ?

- Rất may là não của bệnh nhân không có vấn đề gì , chúng tôi đã tiến hành chụp cắt lớp và không thấy não có bất cứ dấu hiệu nào bị tổn thương cả . Bệnh nhân bị thương chủ yếu ở ngoài da , những chỗ miệng vết thương lớn chúng tôi đã tiến hành tiểu phẫu khâu lại , vai của bệnh nhân cũng đã được cấy 1 lớp da mới thay cho chỗ da cũ bị trầy bóc . Những vết hằn ở lưng do trúng đạn thì cũng không đáng lo ngại lắm , cái chính là tay phải bệnh nhân bị trật khớp khá nặng , nhưng gia đình yên tâm chúng tôi đã tiến hành nắn lại khớp và bó bột rồi , chỉ cần giữ cho bệnh nhân trong vòng 1 tháng không được cử động bàn tay ấy là được .

- Vâng ... vâng cảm sự nhờ bác sĩ vậy . Gia đình chúng tôi đội ơn bác sĩ nhiều lắm - Bố nó khấn khoản

- Không có gì đâu anh , trách nhiệm của chúng tôi là phải tận tình cứu chữa người bệnh mà . Anh và mọi người có thể vào thăm cháu được rồi.

Cả nhà nó vào trong , nhìn thấy nó nằm bất động với bộ dạng thảm hại ấy là lại không kiềm lòng được . Nó vẫn còn hôn mê và vẫn đang phải truyền 1 lượng máu khá lớn . Cái tin Quân bị tai nạn đang cấp cứu ở bệnh viện rồi cũng đến tai Thúy , người thông báo cho nó không ai khác ngoài Tùng . Có vẻ sự việc xảy ra hôm ấy đối với Thúy như 1 cú sốc lớn , nó suy sụp và đau khổ biết nhường nào nay lại biết hung tin này nữa khiến nó lặng đi như người mất hồn . Nó khóc , lúc này nó không còn giận Quân nữa mà lúc này nó chỉ

thấy thương Quân vô cùng , giá như nó nghe Quân giải thích thì mọi việc đâu có ra nông nổi này . Nhưng cuộc đời là thế , luôn không có chỗ cho những từ ” giá như ” .

Quân tỉnh sau hơn 1 ngày hôn mê miên man , nó từ từ mở mắt nhìn xung quanh . Lúc này nó thấy đầu đau nhức , toàn thân ê ẩm

- Quân đừng cử động mạnh , bác sĩ vẫn chưa cho Quân làm bất kì điều gì đâu

Nó giật mình , là Trang đang ngồi bên cạnh nó nhìn nó âu yếm .

- Trang làm gì ở đây thế ? - Nó định ngồi dậy nhưng Trang đã kịp đỡ nó nằm xuống .

- Đã bảo đừng cử động mạnh rồi mà , người đâu mà bướng thế .

- Trang vẫn chưa trả lời Quân

- Không thấy Quân đi học nên Trang đến nhà Quân tìm thì được biết Quân xảy ra chuyện .

Quân vội đảo mắt xung quanh , ngoài Trang ra nó không còn thấy ai cả :

- Quân nằm đây 1 mình à ?

- Ủ , mẹ Quân vừa đi mua bánh đa cho Quân rồi .

Lúc này , Quân chỉ mong được gặp hơn ai hết nhưng có lẽ giờ này người ấy cũng k biết nó đang phải nằm đây - Quân nghĩ vậy .

- Tỉnh rồi à con ?

Mẹ nó bước vào , trên tay còn xách chiếc cặp lồng đựng món tử của nó .

- Mẹ Bố đâu

- Bố mày đi làm rồi , cả đêm qua bố thức trông mày giờ lại phải đi ngay .

- Con con

- Mà mày đi đứng kiểu gì mà để công an người ta phải bắt thế con , cũng may là cái sổ mày còn lớn đấy con ạ .

Nó vẫn chưa nhớ được những gì xảy ra đêm hôm đó , nó chỉ nhớ bị dính đạn cao su đau rát từ phía sau của máy ông Cơ động rồi ngã còn sau đó nó không còn biết gì nữa . Nó nhoẻn cười , thì thầm :

- Cũng may là đạn cao su , chứ đạn thật thì giờ này con đang ngồi ngắm gà khóa thân trên nóc tử rồi ấy nhỉ .

- Mày bị động cốn hay sao mà vẫn còn đùa được - Mẹ nó quát .

Trang thấy thế cũng hòa vào :

- Làm cho bố mẹ lo sốt vó mà vẫn còn nhăn nhó được .

- Mà mày có bạn gái sao không nói với mẹ thế , con bé vừa xinh xắn lại vừa chu đáo thế này mà mày cứ giấu mẹ - Mẹ nó quay sang nhìn Trang và nói .

- Ô ... không phải đâu mẹ ơi , chỉ là bạn bè thôi .

- Bạn bè gì , mày đừng có mà giấu mẹ nhé .

- Con nói thật mà . Mẹ nhìn mặt con nghiêm túc thế này cơ mà .

- Đúng đấy bác ạ , chúng cháu chỉ là bạn thôi , chứ không phải người yêu gì đâu . Cháu mơ còn chưa được ấy ạ - Trang chen ngang .

- Mẹ là mẹ thấy con bé được đấy Quân ạ - Mẹ nó cười , câu nói ấy của mẹ Quân khiến Trang cười thích thú .

- Con đã bảo chỉ là bạn thôi mà , mẹ lằng nhằng quá .

- Đây là mẹ góp ý vậy , thôi ăn sáng đi con . - Mẹ nó đỡ nó dậy , định bón cho nó ăn thì Trang bảo :
- Bác mệt rồi , để cháu giúp cho Quân ăn cho cũng được , bác về nghỉ ngơi đi ạ .
- Có phiền cháu không ?
- Bác yên tâm , cháu rảnh mà .
- Ủ vậy cháu giúp bác , bác tranh thủ về giặt đồ cho nó rồi chợp mắt 1 chút . Suốt gần 2 hôm nay nào có được ngủ đâu .
- Dạ vâng , bác cứ đi đi để cháu lo .
- Vậy cảm ơn cháu nhé .

Quân thấy thương mẹ quá , tại nó mà mọi người phải bỏ việc bỏ làm đi chăm sóc cho nó như thấy này , bóng dáng mẹ nó gầy gò khuất dần khuất dần khiến lòng nó đau xót .

- Để Trang đỡ Quân dậy ăn nhé - Trang từ từ đỡ nó dậy rồi chèn tấm gối vào sau lưng cho nó dựa .
- Làm phiền Trang rồi .
- Lại khách sáo rồi , vì Quân thì Trang có thể làm tất cả mọi thứ mà .
- Nhưng Trang phải hiểu là Quân có người yêu rồi chứ .
- Mặc kệ , chỉ cần Quân vẫn còn nhớ đến Trang , vẫn còn để ý đến Trang thì Trang vui lắm rồi .
- Trang định làm người đến sau mãi sao .
- Thì đâu có sao đâu , Trang vẫn luôn hi vọng sẽ có 1 ngày được hạnh phúc bên Quân . Có ai đánh thuế hi vọng đâu mà - Trang cười .

Thực sự lúc này nó rất khó nghĩ , Trang có vẻ rất thật lòng và tốt với nó nhưng nó không thể quên được Thúy dấu bấy giờ tình cảm giữa 2 đứa nó khó có thể hàn gắn lại được như trước nữa , Nó thực sự mệt mỏi khi mỗi ngày cứ phải đối diện với chuyện này .

Trang đang bón cho Quân ăn thì bất ngờ Thúy và Tùng xuất hiện . Lần thứ 2 Quân rơi vào hoàn cảnh trở trêu như thế này , mắt nó mở to hết cỡ , mồm lắp bắp không nói được câu gì . Nghe tin nó gặp nạn , Thúy bắt Tùng phải lái vào viện thăm nó thì bắt gặp cảnh tượng này .

- Anh làm cái gì đấy , đứa nào đây ? - Tùng gắt
 - Tao ... tao ... đây là bạn tao ... không như mày nghĩ đâu . - Nó cố phân bua , giải thích .
 - Bạn bè kiểu gì mà bón cho nhau ăn thế này , ông định lừa ai thế - Tùng giận dữ hộ Thúy trong khi lúc này Thúy vẫn chôn chân đứng như trời chồng .
 - Đến cả mày cũng không tin anh nữa à .
 - Không phải như em nghĩ đi , chị là bạn Quân thật mà - Trang giải thích dùm Quân .
 - Không hỏi chị - Tùng nhìn Trang trừng trừng . Tôi thất vọng về ông quá đấy Quân ạ
- Quân tức giận hất đổ bát bánh đa trên tay Trang và buông ra 1 câu chữ thê .
- Mày có để tao nói không đây , tao đã bảo chỉ là bạn bè thôi cơ mà , anh em với nhau mà mày còn không hiểu tao là người như thế nào à .

Thúy lẳng lặng đến đặt bên cạnh Quân túi hoa quả :

- Tôi nghe anh bị tai nạn nên đến thăm , có vẻ như đã phá hỏng phút giây riêng tư của 2 người rồi . Xin lỗi tôi đi về , 2 người cứ tự nhiên . Anh nghỉ ngơi cố giữ gìn sức khỏe - Dứt lời , Thúy định quay bước đi thì Quân vội nắm lấy tay kéo lại .
- Đến giờ phút này , em vẫn không tin tưởng anh nữa sao .
- Tôi muốn tin nhưng không thể , những gì tôi nhìn thấy là quá đủ rồi .

- Chả nhẽ , anh phải chết trước mặt em thì em mới chịu tin là anh không thay lòng đổi dạ chứ gì ?

Nói rồi , Quân dứt mạnh ống truyền máu đang cắm trên bàn tay nó ra khiến máu bắn toé toét đỏ lòng cả giường , cả chăn và cả người nó . Nó nhào người với lấy con dao gọt hoa quả toan định đâm 1 phát vào bụng mình thì Tùng vội giữ tay nó lại .

- Anh bị điên à - cả Tùng và Thúy đều hét lên

- Sống làm gì khi không còn 1 ai tin tưởng nữa , thà cứ để tao chết đi cho rồi . - Quân giật mạnh con dao từ tay Tùng nhưng không được

- Anh đúng là thằng ngốc - Thúy nhìn nó bật khóc .

- Phải , anh là thằng ngốc nên mọi lời anh nói chả có ai tin - Mắt Quân đỏ hoe , giọng nghẹn ngào .

- Nhưng ít ra anh cũng không được làm điều dại dột như thế chứ .

- Biết sống làm gì khi người mình yêu nhất lại không còn tin tưởng mình nữa .

- Đồ đại ngốc

- Yêu em anh sẵn sàng làm 1 thằng ngốc .

Thúy khóc to hơn , nó lao đến ôm chầm lấy Quân trong niềm hạnh phúc vô bờ . Tưởng chừng như tất cả đã chấm hết với Quân nhưng cuối cùng thì tình yêu đích thực giữ chúng nó đã chiến thắng . Quân ôm siết lấy Thúy như thể nó không muốn mình phải rời xa Thúy thêm bất cứ 1 lần nào nữa .

10. Chương 10 - End

Trang thần thờ , nó buồn lắm khi thấy tình cảm giữa Quân và Thúy bây giờ khó có thể chia cắt được . Khuôn mặt Trang lộ rõ vẻ thất vọng , dường như nó muốn bỏ cuộc trả lại cuộc sống bình yên cho Quân .

- Thúy , em đi mua cho Quân cái gì ăn tạm đi . Bát bánh đa này Quân làm vỡ rồi mà chưa ăn đc bao nhiêu . Để chỗ này chị dọn cho .

- Vâng ... vâng - Thúy hơi ngượng ngùng vì lúc này chúng nó ôm nhau trước mặt Trang và Tùng .

Thúy kéo Tùng đi cùng , vừa đi khuất Trang lặng lẽ ngồi dọn dẹp lại đồng đồ vỡ :

- Xin lỗi Trang về chuyện lúc này nhé , Quân hơi bực nên mất kiểm soát bản thân - Quân quay sang nhìn Trang khẽ nói .

- Trang hiểu cảm giác của Quân lúc đó mà , không sao đâu .

2 đứa nó lặng đi 1 lúc khá lâu nhưng cả 2 đứa nó đều hiểu lúc này nên cần phải làm gì .

- Quân hạnh phúc thật ấy , Trang ghen tị quá .

- Quân tin là sớm muộn gì Trang cũng gặp 1 người tốt với mình thôi , hơn Quân .

- Với Trang thì chỉ cần bằng 1 nửa của Quân là hạnh phúc lắm rồi - Trang cười , nụ cười rạng rỡ có sức hút kì lạ .

- Chả nhẽ Quân đặc biệt với Trang đến thế à - Quân trầm ngâm .

- Quân luôn chiếm 1 vị trí nhất định trong trái tim Trang , thật đấy . Trang đã tìm đủ mọi cách để khiến Quân chú ý đến Trang , cả kể việc

- Việc gì vậy ? - Quân tò mò .

- Cả kể việc giả bệnh để khiến Quân quan tâm đến Trang hơn .

- Quân hiểu , Quân không để ý đến mấy cái chuyện đó đâu . Chỉ cần lúc này Trang được sống vui vẻ là Quân thấy vui rồi .

- Trang thật ích kỉ , chỉ muốn Quân thuộc về mình . Nhưng rồi Trang cũng nhận ra rằng , tình yêu đích thực sẽ tự tìm đến chứ không phải là mình dùng mọi cách để nắm lấy nó . Trang cũng buồn lắm khi thấy Quân hạnh phúc như vậy , nhưng cuộc sống là phải biết chấp nhận : Trang là kẻ thua cuộc .

- Không Trang không phải là kẻ thua cuộc , chỉ là cơ hội chưa đến với Trang mà thôi . Quân đã nói rồi Trang sẽ tìm 1 người thật tốt hơn Quân yêu thương mình mà .

- Nhưng với Trang , Quân rất đặc biệt . Trang muốn

- Muốn gì ?

- Chỉ sợ Quân không đồng ý thôi ?

- Nếu Quân làm được thì Quân sẵn sàng .

- Nếu không được làm bạn gái của Quân thì Trang muốn làm 1 người em tinh thần bên cạnh Quân có được không ?

Quân cười nhẹ nhõm , nó nắm lấy bàn tay Trang và nói :

- Tưởng gì , cái đó thì đồng ý thôi cô em gái ngốc nghếch ạ .

Trang xấu hổ , đắm yêu nó 1 cái , khiến nó vừa chóng đờ vừa cười sảng sặc . Vừa lúc Thúy và Tùng về thấy vậy Thúy bèn hỏi :

- Có chuyện gì vui thế , vừa mới đi 1 tý mà

- À , từ nay chị dc làm em gái nuôi tinh thần của Quân nên có hơi phởn 1 tý ấy mà - Trang cười , vừa nói nó vừa nhìn Quân .

- Thế là chị phải gọi em là chị đấy nhé .

- Còn lâu , đồ nỡm ạ .

- O chị nhận làm em Quân , còn em tương lai làm bà xã yêu dấu của Quân thì đúng chị phải gọi em là chị còn gì - Thúy cười nhăn nhó

- Chị mà nhỏ hơn 3 tuổi nữa là chị xong với em rồi đấy - Tùng lạnh chanh chen ngang .

- Thằng chết đấm , mày thì bà già 80 tuổi cũng chả tha nữa chắc - Quân bật cười .

Cả bọn cùng cười , chỉ trong chốc lát mọi việc xoay chuyển 1 cách chóng mặt . Cuối cùng thì Quân cũng có thể lựa chọn được 1 cái kết khá hoàn hảo .

Hơn 1 tháng sau ...

Quân làm thủ tục xuất viện , nó trở lại cuộc sống bình thường hiện tại : lại cấp sách đến trường , lại đưa đón Thúy 2 lần 1 ngày đi học chỉ khác là : nó không còn vi vu bên con xe máy thân yêu của mình được nữa thay vào đó giờ nó phải đi ... bộ và nó không còn phải đợi chờ Thúy mỗi ngày nữa thay vào đó là Thúy phải ... đợi chờ nó . Ấu cũng là do cái lần chạy Cơ động khiến con chiến mã của nó nát bét phần đầu , vành cong tòn lại còn bị giữ trên Quận sau 90 ngày mới được tha về , loại này tu sửa lại toàn bộ cũng phải ngót nghét gần chục triệu , đào đâu ra số tiền lớn lúc đó bây giờ , cuối cùng nó nhờ bố nó lên lấy về bán ... sắt vụn

Thúy hiểu và thông cảm hoàn cảnh của Quân lúc này , với Thúy thì vật chất cũng chỉ là 1 thứ phương tiện không hơn không kém , quan trọng nhất là Quân vẫn rất yêu nó , vẫn luôn quan tâm nó đến từng li từng tí 1 . Điều này làm Thúy tự hào lắm , cho dù Quân có ra sao , có như thế nào thì Quân vẫn mãi là người mà nó yêu nhất . Cũng kể từ sau hôm đó , Quân dẫn Thúy về ra mắt bố mẹ mình , 2 cụ có vẻ vui lắm vì biết được nó trở nên chững chạc hơn , trưởng thành hơn , không còn miệt mài cày game thâu đêm suốt sáng là nhờ Thúy hết . Lắm khi bố mẹ nó vui vẻ còn đùa là :

- 2 bác nuôi nó suốt gần 20 năm trời mà còn chưa có cách nào thay đổi được tính nết nó vậy mà cháu mới quen nó gần 2 năm thôi mà khiến nó biến thành con người khác hoàn toàn thế này . Chả trách mà nó cứ dính lấy cháu như sam ấy .

Nhưng hạnh phúc của 2 chúng nó cũng chẳng kéo dài được bao lâu cho đến 1 ngày .

Như thường lệ , nó vẫn lấy xe Thúy đưa đón Thúy đi học mỗi ngày . Cho đến tối hôm ấy , sau khi dừng trước con hẻm nhà Thúy đưa xe cho Thúy xong nó lững thững rảo bước đi bộ 1 mình về (nhà nó cũng không cách xa nhà Thúy là bao) thì bất chợt nó nghe thấy tiếng rú ga từ phía sau vọt lên chặn đầu nó lại , 2 thằng thanh niên mặt mũi bặm trợn tay lăm lăm cái tuýp sắt , dựng xe xuống chúng nó ép Quân vào góc tường và hỏi :

- Mày là Quân , người yêu con Thúy à - 1 thằng lên tiếng

Linh tính có điều chẳng lành , nó hơi luống cuống trả lời :

- Vâng , có vấn đề gì không anh .

- Vấn đề gì không à ?

Vừa dứt lời nó linh ngay 1 cú đấm như trời giáng vào giữa mặt , máu mũi chảy lênh láng . Nó choáng váng , đầu óc như quay cuồng , nó vẫn chưa hiểu chuyện gì vừa diễn ra thì lại bị ăn tiếp 1 cú thụi vào bụng . Đau điếng , nó gục xuống , 2 tay ôm chặt lấy bụng . Thằng vừa đấm Quân tiến lại gần rồi nhẹ nhàng ngồi xuống , túm chặt lấy tóc nó giật ngược lên :

- Thằng ranh con , mày nghe cho kĩ đây . Kể từ giờ phút này , tao mà còn nhìn thấy mày đi với cái Thúy nữa thì mày cứ tập xác định đi dần là vừa nghe chưa .

Vừa buông tay ra , thằng còn lại lao đến phang cái ống tuýp vào giữa đầu nó rồi nhảy lên xe bỏ chạy . Nó gục xuống đường bất tỉnh miên man , đầu bê bết máu . Người dân xung quanh xúm lại xì xào bàn tán , 1 bác xe ôm thấy vậy thương tình lai nó vào viện .

Lần thứ 2 trong vòng 1 tháng , nó phải quay lại bệnh viện , vết rách trên đầu nó khá dài khiến bác sĩ phải khâu mất 14 mũi . Nó nằm lại bệnh viện , hồi nhớ lại những gì vừa xảy ra , nó cảm điện thoại và bấm số gọi cho Thúy :

- Alô !

- Anh à , anh về nhà chưa . Em đang nấu cơm .

- Anh ... vừa về ...

- Sao giọng anh nghe lạ thế , vừa còn cười nói to lắm cơ mà sao giờ cứ lí nhí vậy .

- À ... anh tự dưng thấy mệt ...

- Eo , đang trở trời anh nhớ giữ gìn sức khỏe đấy , ốm lẫn ra đấy là em không lo được đâu ,

- Anh ... không sao mà . À mà , có ai biết chuyện anh với em yêu nhau ngoài thằng Tùng ra không .

- Không , em có nói cho ai biết đâu . Cả kể bố mẹ em em cũng đâu có nói .

- Vậy thì lạ nhỉ ?

- Lạ gì cơ ?

- À không , em nấu cơm đi , lát xong anh lại gọi tiếp cho .

- Ừm , ok , chào ck' yêu nhé . Chút Moazzzz - Như thói quen , mỗi lần Quân gọi cho Thúy thì lúc kết thúc Thúy thường hôn gió cho nó 1 cái như vậy

- Pp vk.

Quân gác máy , lòng đầy lo lắng : 2 thằng đó là ai , có liên quan gì đến Thúy và tại sao lại ngăn cấm nó gặp Thúy .

Thấy đỡ nó xin bác sĩ được về mà lòng vẫn bộn bề suy nghĩ . Sáng hôm sau , Thúy qua đón nó nhìn thấy cái đầu băng bó , Thúy ngạc nhiên hỏi :

- Đầu anh làm sao thế này .
- Ôm ... ừ hôm qua bị ngã ấy mà .
- Điều ngã mà phải băng bó thế kia à .
- Ô thật mà ... hôm qua về nhà lên cầu thang mãi gọi cho em thì trượt chân nên
- Lớn đầu rồi đi đứng thế à - Thúy xoa xoa cái đầu đang băng bó của Quân rồi hôn chụt lên má nó 1 cái .
- Thì thi thoảng phải ngã 1 cái để được em hôn chứ - Quân cười nham hiểm .
- Đã thế lần sau không hôn nữa - Thúy đánh yêu nó 1 cái rồi leo lên xe .
- Ô đừng - Quân méo mó
- Kệ anh , mà tỳ em về sớm , ra công viên chơi nhé .
- Ừ, ok.

Tan học nó lai Thúy qua công viên quen thuộc - nơi mà chúng nó vẫn đùa nghịch với nhau mỗi ngày . Dừng xe , ngồi xuống thảm cỏ xanh mượt , việc đầu tiên Thúy làm là “kiểm tra” vết thương trên đầu Quân :

- Nói thật thì em vẫn không tin là anh bị ngã . Ngã cầu thang làm sao mà đến nỗi phải khâu thế kia .
- Thế hôm nào để anh ngã lại cho em xem nhé - Quân cười , vẫn cố che giấu .
- Ngã luôn đi - Thúy bĩu môi
- Được , ngã luôn này - Nói rồi Quân nằm xuống , gối đầu lên đùi Thúy .
- Đồ con khỉ - Thúy cười , tát yêu Quân 1 cái rồi nhẹ nhàng cúi xuống đặt lên môi Quân 1 nụ hôn nồng cháy .

Bật chợt có bóng người phía sau tiến lại gần 2 đứa nó :

- Có vẻ như hôm qua mày vẫn chưa thấm đòn thì phải .

2 đứa nó giật mình , Quân bật ngồi dậy . Là 2 thằng hôm qua , hôm nay chúng nó đi cùng 1 người nữa trông có vẻ già hơn .

- Ô bố - Thúy lúng túng

” Bố ... bố Thúy đấy sao ... chả nhẽ bố Thúy có liên quan đến thằng úp sọt mình hôm qua chẳng ” - Những suy nghĩ vội thoáng qua trong đầu Quân .

Bố Thúy kéo tay Thúy đứng dậy , chỉ tay vào mặt Quân :

- Hôm qua tao đã cảnh báo mày rồi , vậy mà mày vẫn tiếp tục . Được lắm .

Hóa ra , 2 thằng hôm qua đánh nó lại là chính bố Quân sai khiến .

- Bố ... bố đã làm gì vậy .

Bố Thúy quay lại giang tay tung 1 cái tát như trời giáng vào mặt Thúy và hét :

- Con ranh này , tỳ tao hối tội mày sau .
- Bác làm gì vậy - Quân ầm ỨC sau cái tát vừa rồi mà Thúy phải chịu đựng .
- Tao làm gì à . Mày phải hối lại chính mày mới đúng , trong suốt thời gian qua mày với con Thúy làm gì .
- Chúng cháu yêu nhau hoàn toàn trong sáng
- Trong sáng hay không tao không cần biết nhưng mày xem mày có tư cách gì mà đòi yêu cái Thúy hả ?
- Cháu ... cháu

- Cái loại khổ rách áo ôm như mây mà cũng đòi chòi mâm son . Mây tự nhìn lại bản thân , nhìn lại gia đình mây xem có xứng đáng không ?

- Ô ... cháu ..

- Bố mẹ thì chỉ là nhân viên quèn , nhà thì xập xệ trong 1 cái khu tập thể đã cũ nát , bản thân thì cũng chỉ là thằng sinh viên học ở 1 cái trường không có chút danh tiếng nào cả , tương lai thì mờ mịt . Mây định làm gì để đảm bảo cuộc sống sau này cho con Thúy .

- Cháu ... làm được . Vì Thúy cháu có thể làm tất cả .

- Buồn cười , vậy thì mây đã làm được những gì rồi , ngay đến cái phương tiện đi lại mây cũng còn không có . Tao có thể yên tâm để con gái tao tiếp tục quan hệ với mây được không .

- Cháu ... - Quân không thể đối đáp lại được với bố Thúy , cổ họng nó nghẹn ứ sau những gì phải lắng nghe này giờ

- Xem ra hôm qua 2 thằng này nó quá nhẹ tay với mây cho nên mây vẫn chưa biết sợ thì phải .

Dứt lời bố Thúy lôi Thúy đi mặc cho con bé khóc lóc van xin . 2 thằng kia lao đến túm lấy cổ áo Quân đâm đá tụi bụi , vừa lấy tay đỡ nó vẫn nhoài người lại nhìn theo bóng Thúy bị kéo đi khuất dần . Nó vùng lên , né được cú đập của 1 thằng , nó vội đuổi theo Thúy . Bị phát hiện , bố Thúy buông tay Thúy ra quay lại đập nó 1 cái khiến nó ngã nhào ra đằng sau .

- Thằng chó này - 1 đứa chạy theo sau rút ống tuýp quật vào lưng Quân khiến Quân gục xuống .

Thúy gào lên như điên dại , nó lao vào che cho Quân thì bị thằng còn lại giữ lại cản . Thúy quỳ xuống bò đến bám lấy chân bố nó van xin buông tha cho Quân nhưng bố nó vẫn coi như không nghe thấy gì . Chỉ đến khi Quân nằm bất động không còn cựa quậy gì nữa , bố Thúy mới ra hiệu cho 2 thằng kia ngừng lại . Trước khi bỏ đi chúng nó vẫn kịp buông 1 câu chữ thề .

Quân cứ nằm đó , nó thở dốc , khuôn mặt dính đầy máu , quần áo lấm lem bẩn hết cả . Dòng nước mắt nó tuôn rơi , những lời sỉ nhục của bố Thúy lúc này nói với nó vẫn vang lên trong đầu , nó đau đớn uất ức đến bật khóc . Nó cho tay vào trong túi quần lôi chiếc điện thoại ra và gọi cho Tùng đến đón về .

Sau hôm đấy , Quân bỗng trầm tính hơn , nó ít nói ít cười đùa hơn trước . Trên khuôn mặt nó lúc nào cũng thoáng lên 1 nét buồn bã , dường như nó vẫn mặc cảm với những lời bố Thúy nói với nó . Cả ngày nó chỉ khép mình lại trong phòng chẳng thiết ăn uống gì .

Tiếng chuông điện thoại reo , nó quơ quơ tay như vô thức vớ lấy :

- Alô

- Anh à , em có chuyện cần nói với anh .

- Anh đang nghe đây .

- Em muốn gặp trực tiếp anh cơ .

- Bố em không đi theo em à .

- Có , nhưng đến trường em không vào , đợi bố đi em lại ra . Hôm nay em trốn học . Em đợi anh ở góc công viên mọi hôm nhé . - Thúy cúp máy .

Lững thững ra chỗ hẹn , nó đã thấy Thúy đứng đợi nó từ lúc nào . Thấy Quân , Thúy bật khóc - nó xót thương với những gì đã xảy ra với Quân .

- Anh có sao không - Thúy đưa 2 tay vuốt nhẹ lên đôi má Quân

- Anh không sao , còn em - Quân đưa tay lên nắm lấy tay Thúy .

- Em ổn . Em xin lỗi ... tại em .

- Không là tại anh ... Giá như nhà anh môn đăng hộ đối với nhà em hơn thì chắc sẽ không xảy ra chuyện này - Quân vẫn cười mặc kệ những vết thâm tím trên khuôn mặt đang đau nhức .

- Em thấy có lỗi với anh nhiều quá , tại em mà anh ra nông nỗi này .
- Anh chịu quen rồi , thêm 1 lần nữa cũng đâu có sao .
- Em ra đây để muốn nói với anh 1 chuyện .
- Chuyện gì vậy ?
- Mình ... chia tay nhau đi anh - Thúy khóc , nó cổ cắn môi để tiếng khóc không bật ra to hơn .
- Tại ... tại sao - Lời chia tay như tiếng sét đánh bên tai nó vậy .
- Em không đành lòng nhìn thấy anh như vậy thêm được nữa . Đêm qua thức trắng , em đã nghĩ rất nhiều , chỉ còn cách này mới trả lại cho anh cuộc sống bình yên được .
- Sau tất cả những gì đã xảy ra , sau tất cả những kỉ niệm giữa anh và em ư ?
- Em xin lỗi , nhưng đây là những gì em có thể làm được cho anh lúc này . Nếu mình còn tiếp tục , bố em sẽ không buông tha cho anh nữa đâu .
- Anh vẫn chịu được , dù bố em có đánh chết anh thì anh vẫn chịu được mà . Chỉ cần được nhìn thấy em , được nghe em nói , được ngắm em cười . Dù có phải đánh đổi cả mạng sống anh vẫn cam lòng .
- Nhưng em không muốn anh phải gặp thêm bất kì đau khổ nào nữa , em hiểu trong suốt thời gian qua anh phải chịu đựng rất nhiều vì em rồi . Em không muốn mọi chuyện lại đổ ập lên vai anh nữa .
- Nhưng những kỉ niệm giữa 2 chúng mình , em sẵn sàng từ bỏ hết sao .
- Em sẽ luôn giữ chúng trong tim mình . Thời gian qua , được quen anh được yêu anh đối với em là điều may mắn , hạnh phúc lắm rồi . Những gì giữa anh và em trong suốt 2 năm qua , em sẽ mãi khắc sâu không bao giờ quên .

Quân suy sụp , nó thẫn thờ như người mất hồn , nó thấy nhói đau , nỗi đau xé lòng đang giày vò nó . Đôi mắt đỏ hoe , ngân ngấn nước mắt , cuối cùng nó cũng phải đối diện với ngày này .

- Trước khi đi , em muốn xin anh 1 điều .

Quân vẫn im lặng , dường như nó vẫn chưa hết bàng hoàng sau cú sốc đó .

- Trước khi đi , em muốn được hôn anh 1 lần cuối . Để em có thể lưu giữ được tất cả những gì bên anh trong suốt thời gian qua .

Thúy tiến đến gần nó , vòng tay qua eo rồi đặt lên môi Quân 1 nụ hôn mãnh liệt . Nụ hôn cuối cùng mà chúng nó còn có thể trao cho nhau , sau hôm nay giữa nó và Thúy sẽ không còn lại gì nữa . Tất cả như 1 dấu chấm hết , kết thúc chuyện tình của chúng nó rồi .

- Anh chỉ cần nhớ là : trên thế gian này vẫn còn có em luôn yêu anh , luôn dõi theo anh từng ngày , vậy là em thấy vui lắm rồi .
- Anh sẽ không bao giờ quên cả , hình ảnh của em , khuôn mặt của em , bờ môi của em , anh sẽ luôn khắc sâu trong đầu . Dù mai này có ra sao , có như thế nào . Tình cảm anh dành cho em sẽ mãi mãi không thay đổi : Anh yêu em .
- Em cũng rất yêu anh - Thúy mỉm cười hạnh phúc , nó vội vã bỏ đi dù cho bàn tay Quân vẫn đang cố níu kéo lại .

Thúy đi khuất , chỉ còn lại 1 mình Quân . Nó buồn bã ngược lên nhìn bầu trời vẫn trong xanh , những đám mây trắng vẫn như đang đùa giỡn với nhau . Cuộc sống vẫn thế , chỉ có nó là thay đổi . Từ bây giờ trên con đường nó đi sẽ không còn Thúy bên cạnh lo lắng quan tâm cho nó nữa . Chỉ còn 1 mình , nó quyết tâm sẽ thay đổi tất cả để cho Thúy thấy mọi kì vọng vào nó là hoàn toàn xứng đáng . Không gian như lặng đi , nó đưa đôi mắt nhìn xa xăm vào khoảng không vô định , đôi môi khẽ thẫm thì : " Em luôn ở trong tâm trí anh , Thúy ạ " .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-luon-o-trong-tam-tri-anh>